

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea extinsă)

9 noiembrie 2022 *

„Măsuri de salvagardare – Piața orezului – Importurile de orez Indica originar din Cambodgia și Myanmar/Birmania – Regulamentul (UE) nr. 978/2012 – Noțiunea de «producători din Uniune» – Noțiunea de «produse similare sau aflate în concurență directă» – Dificultăți grave – Dreptul la apărare – Fapte și considerente esențiale – Erori vădite de apreciere”

În cauza T-246/19,

Regatul Cambodgiei,

Cambodia Rice Federation (CRF), cu sediul în Phnom Penh (Cambodgia),

reprezentate de R. Antonini, E. Monard și B. Maniatis, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Biolan, H. Leupold și E. Schmidt, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Ente Nazionale Risi, cu sediul în Milano (Italia), reprezentat de F. Di Gianni și A. Scalini, avocați,

și de

Republica Italiană, reprezentată de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato,

intervenienți,

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă),

compus din domnii S. Papasavvas, președinte, D. Spielmann, U. Öberg (raportor), R. Mastroianni și R. Norkus, judecători,

grefier: doamna I. Kurme, administratoare,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 30 martie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantele, Regatul Cambodgiei și Cambodia Rice Federation (CRF), solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/67 al Comisiei din 16 ianuarie 2019 de impunere a unor măsuri de salvagardare cu privire la importurile de orez Indica originar din Cambodgia și Myanmar/Birmania (JO 2019, L 15, p. 5), prin care Comisia Europeană a reintrodus, pentru o perioadă de trei ani, taxele prevăzute de Tariful vamal comun la importurile acestui orez și a instituit o reducere progresivă a nivelului taxelor aplicabile (denumit în continuare „regulamentul atacat”).

Istoricul litigiului

- 2 În cadrul Regulamentului (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului (JO 2012, L 303, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul SGP”), Uniunea Europeană acordă țărilor în curs de dezvoltare un acces preferențial la piața sa sub forma reducerii taxelor prevăzute de Tariful vamal comun aplicabile în mod normal, care este alcătuit dintr-un regim general și două regimuri speciale.
- 3 În temeiul regimului special așa-numit „Totul în afară de arme”, importurile de orez Indica originar din Cambodgia și Myanmar/Birmania (denumit în continuare „produsul în cauză”) în Uniune beneficiau, în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul SGP, de o suspendare totală a taxelor prevăzute de Tariful vamal comun.
- 4 La 16 februarie 2018, Republica Italiană, susținută ulterior de alte state membre, a introdus o cerere la Comisie, în temeiul articolului 22 și al articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul SGP, prin care a solicitat adoptarea unor măsuri de salvagardare cu privire la produsul în cauză.
- 5 La 16 martie 2018, Comisia a deschis o anchetă de salvagardare cu privire la importurile produsului în cauză, în vederea obținerii informațiilor necesare pentru a efectua o evaluare aprofundată.
- 6 Ancheta a vizat ultimii cinci ani de comercializare, și anume perioada cuprinsă între 1 septembrie 2012 și 31 august 2017 (denumită în continuare „perioada de anchetă”).
- 7 La 5 noiembrie 2018, Comisia a comunicat un document de informare generală menit să informeze părțile interesate, printre care guvernul cambodgian, cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora se preconiza reintroducerea temporară a taxelor prevăzute de Tariful vamal comun la importurile produsului în cauză, în urma anchetei de salvagardare realizate în temeiul articolului 22 din Regulamentul SGP (denumit în continuare „documentul de informare generală”).

- 8 În special, în documentul de informare generală, Comisia a definit mai întâi produsul în cauză ca fiind orezul Indica albit sau semialbit originar din Cambodgia și Myanmar/Birmania, importat în vrac sau ambalat și încadrat, la acel moment, la subpozițiile din Nomenclatura Combinată (NC) 1006 30 27, 1006 30 48, 1006 30 67 și 1006 30 98.
- 9 Comisia a stabilit de asemenea că orezul Indica albit sau semialbit produs în Uniune era similar sau aflat în concurență directă cu produsul în cauză, acesta având aceleași caracteristici fizice, tehnice și chimice de bază, fiind destinat aceluiași utilizări și vândut prin canale de vânzare similare sau identice aceluiași tip de clienți, de comercianți cu amănuntul sau de prelucrători din Uniune.
- 10 În ceea ce privește definiția industriei din Uniune, Comisia a arătat că aceasta se compune din morarii de orez care prelucrează orezul cultivat/produs în Uniune, care se află în concurență directă cu produsul în cauză. Contrar cererii Republicii Italiene, ea a exclus cultivatorii din această definiție și din evaluarea prejudiciului, considerându-i furnizori de materii prime, iar nu morari care produc produse similare sau aflate în concurență directă, deși a precizat că situația acestora din urmă poate fi puternic afectată, de asemenea, de importurile produsului în cauză. Ea a semnalat și că au fost trimise chestionare unor cultivatori, dar, având în vedere nivelul ridicat de fragmentare a sectorului, acestea oferă doar o imagine foarte limitată a situației.
- 11 În continuare, Comisia a stabilit evoluția consumului de orez Indica în Uniune pe baza unor date convertite în echivalent orez albit și colectate de la statele membre, precum și a unor statistici privind importurile puse la dispoziție de Eurostat. Aceasta a constatat o scădere cu 6 % în perioada de anchetă.
- 12 În cadrul analizei evoluției importurilor produsului în cauză, ea a reținut o creștere semnificativă a volumului importurilor din Cambodgia, precum și o creștere cu 9,7 puncte procentuale a cotei de piață deținute de Cambodgia și a indicat că, la sfârșitul perioadei de anchetă, aceasta din urmă totaliza 25 % din ansamblul importurilor.
- 13 În cadrul comparării prețurilor, Comisia a efectuat o analiză a subcotării. Ea a ținut seama de prețurile medii la import din Cambodgia și de prețurile unitare de vânzare ale industriei din Uniune și a constatat că prețurile importurilor menționate au subcotat semnificativ prețurile din Uniune cu 22 %.
- 14 Astfel, Comisia a considerat că importurile din Cambodgia au crescut în mod substanțial atât în termeni absoluți, cât și în ceea ce privește cota de piață în perioada de anchetă. Aceasta a adăugat că prețul de import mediu ponderat combinat a scăzut în perioada de anchetă, ceea ce indică o subcotare semnificativă a prețurilor din Uniune.
- 15 Pentru a stabili existența unor dificultăți grave suferite de industria din Uniune, Comisia a evaluat indicatorii macroeconomici, precum evoluția cotelor de piață ale industriei din Uniune, care au pierdut peste 20 de puncte procentuale, a volumelor de producție, care au scăzut cu aproape 40 %, a stocurilor, care au crescut cu 4 %, și a suprafeței dedicate cultivării orezului Indica, care s-a redus cu 37 %.
- 16 Comisia a arătat de asemenea că a evaluat indicatorii microeconomici, precum evoluția capacităților de producție, dificil de evaluat având în vedere posibilitatea morarilor de a utiliza capacitatea lor de procesare atât pentru orezul Indica, cât și pentru orezul Japonica, indiferent dacă acesta este cultivat în Uniune sau importat, a rentabilității morarilor din Uniune, care s-a

menținut la un nivel stabil, deși scăzut, precum și a prețurilor unitare ale orezului Indica ale morarilor incluși în eșantion, care au crescut cu 7 %. Aceasta a precizat că, sub presiunea importurilor produsului în cauză la prețuri scăzute, morarii din Uniune și-au concentrat vânzările pe cantități mai mici de orez Indica albit și semialbit și s-au axat pe produse de marcă, ceea ce a permis menținerea unui grad stabil de rentabilitate, în detrimentul cotei de piață.

- 17 În sfârșit, Comisia a exclus posibilitatea ca alți factori, precum importurile din țări terțe și dificultățile structurale suferite de sectorul italian al orezului, să fi atenuat legătura de cauzalitate dintre dificultățile grave suferite de industria din Uniune și importurile produsului în cauză.
- 18 În observațiile sale din 16 noiembrie 2018 cu privire la documentul de informare generală, guvernul cambodgian a contestat printre altele calculele Comisiei referitoare la analiza subcotării. Acesta a susținut în special că costurile ulterioare importului nu au fost adăugate pentru a calcula prețul de export din Regatul Cambodgiei și că analiza subcotării prețurilor s-a bazat pe o comparație între prețurile medii, fără a lua în considerare diferitele niveluri ale comerțului.
- 19 Potrivit anchetei de salvagardare, Comisia a concluzionat că produsul în cauză este importat în cantități și la prețuri care generează dificultăți grave industriei din Uniune. Aceasta a adoptat regulamentul atacat întemeindu-se, pe lângă definițiile și informațiile cuprinse în documentul de informare generală și reluate în regulamentul respectiv, pe următoarele elemente.
- 20 Astfel, mai întâi, Comisia a precizat, în răspunsul la comentariile părților interesate în urma comunicării documentului de informare generală, că, în ceea ce privește definiția produsului similar sau aflat în concurență directă, orezul Indica aromat sau parfumat în mod natural trebuia inclus de asemenea în domeniul de aplicare al anchetei.
- 21 În continuare, în ceea ce privește analiza subcotării, Comisia a indicat, în considerentele (35)-(39) ale regulamentului atacat, că și-a revizuit calculele de subcotare pentru a lua în considerare comentariile Regatului Cambodgiei ca urmare a comunicării documentului de informare generală. Astfel, ea a adaptat prețurile industriei din Uniune pentru a ține seama de costurile de transport ale orezului din sudul Europei, pe care l-a indicat ca fiind Italia și Spania, în nordul Europei, estimând că concurența pentru orezul Indica semialbit și albit are loc preponderent în nordul Europei. Aceasta a luat în considerare un quantum de 49 de euro pe tonă, pe care l-ar fi estimat pe baza informațiilor cuprinse în cererea Republicii Italiene și verificate în timpul anchetei la fața locului. Ea a adaptat de asemenea prețurile de import luând în considerare costurile ulterioare importului, estimate la aproximativ 2 % din prețul de import, pe baza datelor obținute în cadrul unei anchete anterioare privind un alt produs alimentar (mandarinele Satsuma). Comisia a adăugat că a luat în considerare diferitele niveluri ale comerțului și a comparat prețurile de vânzare ale orezului albit comercializat în vrac cu cele ale orezului vândut ambalat. Aceasta a ajuns la concluzia că subcotarea prețurilor era de 13 % pentru vânzările vrac și de 14 % pentru vânzările de produse ambalate.
- 22 În sfârșit, în ceea ce privește situația cultivatorilor din Uniune, Comisia a precizat, în considerentul (74) al regulamentului atacat, că, deși este adevărat că aceștia din urmă își pot schimba producția între orezul Indica și cel Japonica și invers, o astfel de schimbare se bazează totuși pe considerente economice, incluzând cererea și prețul pieței. În acest context, ea a arătat că ancheta a confirmat că, atunci când s-au confruntat cu o concurență sporită din partea importurilor la prețuri scăzute ale produsului în cauză, unii cultivatori nu au avut altă alternativă decât să treacă la producția de orez Japonica, astfel încât nu este nici o schimbare ciclică, nici o

alegere deliberată, ci un act de autoapărare. Potrivit Comisiei, această opțiune nu este viabilă pe termen mediu, deoarece schimbarea producției de orez de la Indica la Japonica a provocat un surplus de orez Japonica pe piață și o presiune asupra prețului pentru acest tip de orez. Așadar, ea a concluzionat că cultivatorii se află în general într-o situație dificilă, deși această constatare nu a avut decât o relevanță limitată, întrucât industria din Uniune este formată din morari de orez și nu din cultivatori, care sunt furnizori de materii prime.

Concluziile părților

- 23 Reclamantele solicită Tribunalului:
- anularea regulamentului atacat;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 24 Comisia, susținută de Republica Italiană și de Ente Nazionale Risi, solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motive

- 25 În susținerea acțiunii formulate, reclamantele invocă șase motive.
- 26 Primul, al doilea și al treilea motiv sunt întemeiate pe o încălcare a articolului 22 alineatele (1) și (2) și a articolului 23 din Regulamentul SGP, în măsura în care, în primul rând, Comisia ar fi interpretat în mod eronat noțiunea de „producători din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă”, în al doilea rând, factorii și calculele pe care s-a întemeiat constatarea „dificultăților grave” generate industriei din Uniune ar fi afectate de erori și, în al treilea rând, analiza subcotării și ajustările aduse acesteia ar fi eronate.
- 27 Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 22 din Regulamentul SGP, întrucât analiza efectuată de Comisie a legăturii de cauzalitate dintre importurile în cauză și dificultățile grave generate industriei din Uniune ar fi afectată de neregularități.
- 28 Al cincilea și al șaselea motiv sunt întemeiate pe o încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor și a articolelor 14 și 17 din Regulamentul delegat (UE) nr. 1083/2013 al Comisiei din 28 august 2013 de stabilire a normelor referitoare la procedura de retragere temporară a preferințelor tarifare și de adoptare a măsurilor de salvagardare cu caracter general, în conformitate cu Regulamentul SGP (JO 2013, L 293, p. 16, denumit în continuare „regulamentul delegat”) coroborat cu articolul 38 din Regulamentul SGP, întrucât Comisia ar fi omis să comunice anumite fapte și considerente esențiale sau detaliile acestora, pe care întemeiază decizia sa de a reintroduce taxele prevăzute de Tariful vamal comun la importurile produsului în cauză.

- 29 Tribunalul consideră oportun să examineze mai întâi argumentația reclamantelor întemeiată, în primul rând, pe o interpretare eronată a noțiunii de „producători din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă”, în al doilea rând, pe erori ce ar afecta analiza subcotării și a ajustărilor aduse acesteia și, în al treilea rând, pe o încălcare a dreptului la apărare și a articolului 17 din regulamentul delegat.

Cu privire la criticile referitoare la noțiunea de „producători din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă”

- 30 Reclamantele invocă o încălcare a articolului 22 alineatele (1) și (2) și a articolului 23 din Regulamentul SGP, întrucât Comisia ar fi interpretat în mod eronat noțiunea de „producători din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă”, limitând-o prin raportare la originea materiilor prime. Astfel, aceasta nu ar fi luat în considerare decât producătorii de orez Indica albit sau semialbit prelucrat din orez nedecorticat produs sau cultivat în Uniune.
- 31 Or, potrivit reclamantelor, deși produsul care poate face obiectul unor măsuri de salvagardare este un produs „originar dintr-o țară [beneficiară]”, situația nu este aceeași în ceea ce privește „produsele similare sau aflate în concurență directă”. Articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul SGP nu ar justifica nicio restricție întemeiată pe materia primă utilizată pentru fabricarea produsului similar sau aflat în concurență directă. Comisia ar fi trebuit să țină seama numai de caracteristicile fizice, tehnice și chimice de bază ale produsului în cauză, de utilizarea acestuia, de canalele de vânzare și de tipurile de clienți.
- 32 Toți morarii de orez din Uniune ar fi, așadar, vizați, inclusiv cei care fabrică orez albit sau semialbit din orez nedecorticat care nu provine din Uniune. Or, prin luarea în considerare doar a producătorilor din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă fabricate din materii prime produse în Uniune, Comisia ar fi colectat informații privind dificultățile grave doar de la o parte din producătorii în cauză.
- 33 Comisia susține că, în temeiul articolului 22 alineatul (2) din Regulamentul SGP, „produsele similare sau aflate în concurență directă” se stabilesc pe baza „produsului avut în vedere”.
- 34 „Produsul avut în vedere” ar fi orezul Indica albit sau semialbit originar din Cambodgia și Myanmar/Birmania. Or, pentru a fi considerat originar dintr-o țară, orezul trebuie să fi fost cultivat sau recoltat în aceasta. Prin urmare, corolarul „produsului avut în vedere” ar fi orezul Indica albit sau semialbit produs în Uniune din orez cultivat sau recoltat în Uniune. În consecință, argumentele reclamantelor ar trebui respinse ca nefondate.
- 35 Comisia adaugă că, chiar dacă ar fi săvârșit o eroare în definirea industriei din Uniune și ar fi considerat că producătorii din Uniune de orez Indica albit sau semialbit produs din orez importat trebuiau să fie incluși în definiția industriei din Uniune, ancheta ar fi ajuns la aceeași concluzie.
- 36 Republica Italiană arată că, potrivit articolului 22 alineatul (3) din Regulamentul SGP, noțiunea de „producători din Uniune” este pur economică. Prin urmare, analiza ar trebui să se concentreze asupra producătorilor care suferă o deteriorare economică sau financiară a situației lor. Originea materiei prime ar fi astfel fundamentală. Ea susține de asemenea că argumentul reclamantelor în această privință este nou, întrucât nu a fost invocat în cursul procedurii administrative, și este, prin urmare, inadmisibil.

- 37 Ente Nazionale Risi face trimitere în esență la argumentele Comisiei.
- 38 Cu titlu introductiv, în ceea ce privește afirmația Republicii Italiene potrivit căreia anumite argumente ale reclamantelor ar trebui înlăturate, întrucât au fost invocate pentru prima dată în fața Tribunalului, Tribunalul amintește că, potrivit jurisprudenței, nimic nu împiedică o parte interesată să dezvolte împotriva unei decizii atacate un motiv juridic neinvocat în etapa procedurii administrative (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 mai 2005, Saxonia Edelmetalle și ZEMAG/Comisia, T-111/01 și T-133/01, EU:T:2005:166, punctele 67 și 68 și jurisprudența citată).
- 39 Prin urmare, argumentele reclamantelor privind luarea în considerare a producătorilor din Uniune care utilizează orez nedecorticat produs sau cultivat în afara Uniunii nu pot fi înlăturate ca inadmisibile.
- 40 În continuare, Tribunalul arată că măsurile de salvagardare în discuție în speță fac parte din măsurile de protecție comercială prevăzute la articolul 207 alineatul (1) TFUE [a se vedea în acest sens Avizul 2/15 (Acordul de liber schimb cu Singapore) din 16 mai 2017, EU:C:2017:376, punctele 10, 42 și 43, și Hotărârea din 20 octombrie 2021, Novolipetsk Steel/Comisia, T-790/19, nepublicată, EU:T:2021:706, punctele 43, 44, 68 și 76], așa cum reiese de altfel din avizul de inițiere a anchetei de salvagardare emis de Comisie.
- 41 Or, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții că instituțiile Uniunii dispun de o putere largă de apreciere datorită complexității situațiilor economice și politice pe care acestea trebuie să le analizeze, astfel încât controlul jurisdicțional al acestei largi puteri de apreciere trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 35 și 36 și jurisprudența citată).
- 42 În această privință, reiese dintr-o jurisprudență constantă că controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe cea a acestor instituții. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a acestor instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns instituțiile. Prin urmare, Tribunalul trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să susțină concluziile deduse pe baza lor (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 37 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 15 februarie 2005, Comisia/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, punctul 39).
- 43 În temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul SGP, atunci când un produs originar dintr-o țară ce beneficiază de oricare dintre regimurile preferențiale menționate la articolul 1 alineatul (2) este importat în cantități și/sau la prețuri care generează sau amenință să genereze dificultăți grave producătorilor din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă, taxele vamale prevăzute de Tariful vamal comun, care sunt aplicabile în mod normal pentru produsul respectiv, pot fi reintroduse.

- 44 Din această dispoziție reiese că stabilirea existenței sau a riscului unor dificultăți grave suferite de producătorii din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă, pe de o parte, a volumului și/sau a prețurilor importurilor în cauză și, pe de altă parte, a efectului acestor importuri asupra producătorilor menționați.
- 45 Noțiunea de „producători din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă”, așa cum este prevăzută la articolul 22 din Regulamentul SGP, are caracter juridic și trebuie interpretată pe baza unor elemente obiective. Întrucât este vorba de o chestiune de drept, instanța Uniunii trebuie să exercite un control deplin asupra interpretării acesteia.
- 46 În această privință, Tribunalul arată că, deși noțiunea de „producători din Uniune” nu este definită în mod expres de Regulamentul SGP, ea este imediat prezentată prin referire la produsele specifice care trebuie fabricate de industria în cauză. Astfel, numai producătorii din Uniune „de produse similare sau aflate în concurență directă” cu importurile originare dintr-o țară ce beneficiază de oricare dintre regimurile preferențiale sunt menționați la articolul 22 din regulamentul respectiv.
- 47 Alegerea produsului străin care face obiectul anchetei de salvagardare determină, așadar, domeniul de aplicare al analizei ramurii de producție naționale sau, cu alte cuvinte, a produselor similare sau aflate în concurență directă cu produsele importate, ceea ce, la rândul său, permite identificarea „producătorilor” acestora din urmă. Există, așadar, o legătură între produsele importate și producătorii din Uniune care beneficiază de mecanismul de salvagardare. Pe acest temei, Comisia stabilește dacă producătorii din Uniune au suferit sau riscă să sufere dificultăți grave ca urmare a importurilor care fac obiectul măsurilor de salvagardare.
- 48 În aceste împrejurări, examinarea temeiniciei definiției Comisiei privind producătorii din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă trebuie efectuată în raport cu caracteristicile produsului importat, așa cum este definit de Comisie.
- 49 Tribunalul va examina, așadar, în primul rând, definiția produsului importat reținută de Comisie în cadrul anchetei de salvagardare și, în al doilea rând, conformitatea interpretării noțiunilor de „produse similare sau aflate în concurență directă” și de „producători din Uniune”, reținută de Comisie, în raport cu articolul 22 din Regulamentul SGP.

Cu privire la definiția produsului importat reținută de Comisie în regulamentul atacat

- 50 În speță, din considerentele (13) și (14) ale regulamentului atacat reiese că Comisia a definit produsul importat în cauză ca fiind orezul Indica albit sau semialbit originar din Cambodgia și Myanmar/Birmania și care se încadrează la subpozițiile NC 1006 30 27, 1006 30 48, 1006 30 67 și 1006 30 98.
- 51 În această privință, în primul rând, Tribunalul arată că noțiunea de „produs în cauză”, reținută în regulamentul atacat, constituie traducerea concretă a noțiunii generale de „produs avut în vedere”, care figurează la articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul SGP, regulamentul atacat având ca obiect punerea în aplicare a acestui articol în domeniul în discuție. Rezultă că elementele constitutive ale noțiunii de „produs avut în vedere”, în sensul Regulamentului SGP, le determină în mod necesar pe cele care trebuie atribuite „produsului în cauză”, în sensul regulamentului atacat (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 martie 2016, Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2016:180, punctele 38 și 39).

- 52 Deși Regulamentul SGP nu precizează în mod explicit domeniul de aplicare al noțiunii de „produs avut în vedere”, reiese din alineatul (1) al articolului 22 din regulamentul menționat că punctul de plecare pentru adoptarea măsurilor de salvagardare constă în dificultăți grave generate sau care amenință să fie generate de importul, în anumite cantități și/sau la anumite prețuri, al unui „produs originar dintr-o țară ce beneficiază” de oricare dintre regimurile preferențiale prevăzute de regulamentul respectiv. Prin urmare, noțiunea de „produs avut în vedere”, care figurează la alineatul (2) al articolului 22 din Regulamentul SGP, trebuie interpretată în lumina alineatului (1) al articolului menționat.
- 53 Considerentul (23) și articolul 33 din Regulamentul SGP prevăd că regulile aplicabile în ceea ce privește definiția conceptului de produs originar sunt stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).
- 54 Întrucât Regulamentul nr. 2454/93 a fost abrogat, aceste dispoziții trebuie interpretate în sensul că fac trimitere în prezent la Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1), care trebuie interpretat în coroborare cu Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului nr. 952/2013 în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 1), precum și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul nr. 952/2013 (JO 2015, L 343, p. 558). Acestea din urmă definesc, printre altele, ce trebuie să se înțeleagă printr-un produs „originar” dintr-o țară.
- 55 Astfel, potrivit articolului 41 din Regulamentul delegat 2015/2446, sunt considerate ca fiind originare dintr-o țară beneficiară a sistemului generalizat de preferințe produsele obținute în întregime în țara respectivă, în conformitate cu articolul 44 din regulamentul menționat, și produsele obținute în țara respectivă care conțin materiale ce nu au fost obținute în întregime în acea țară, cu condiția ca aceste materiale să fi fost supuse unor prelucrări sau transformări suficiente în sensul articolului 45 din regulamentul menționat.
- 56 Articolul 44 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat 2015/2446 precizează că sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o țară beneficiară plantele și produsele din regnul vegetal crescute sau recoltate în țara respectivă.
- 57 Articolul 47 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul delegat 2015/2446 adaugă însă că decorticarea și albirea parțială sau totală a orezului, precum și lustruirea și glasarea cerealelor și a orezului sunt operațiuni considerate prelucrări sau transformări insuficiente pentru a conferi caracterul de produs originar, indiferent dacă condițiile de la articolul 45 din respectivul regulament sunt sau nu îndeplinite.
- 58 Din aceste dispoziții rezultă că, pentru a fi considerat originar dintr-o țară ce beneficiază de oricare dintre regimurile preferențiale, orezul trebuie să fi fost cultivat sau recoltat sau chiar să fi făcut obiectul anumitor prelucrări sau transformări, cu excepția decorticării, a albirii parțiale sau totale, a lustruirii și a glasării.
- 59 În al doilea rând, Tribunalul constată că există în principal trei varietăți de orez. Orezul cu bob rotund, orezul cu bob semilung, numit și Japonica, și orezul cu bob lung, numit și Indica.

- 60 Pentru a putea fi consumate, diferitele varietăți de orez trebuie prelucrate. Astfel cum reiese din capitolul 10 din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), se disting în general patru etape de prelucrare a orezului:
- orezul nedecorticat (orez paddy): orezul cu pleavă după treierat;
 - orezul decorticat: orezul care a fost separat numai de pleavă;
 - orezul semialbit: orezul care a fost separat de pleavă, de o parte din germenii și de o parte sau de toate straturile exterioare ale pericarpului, dar nu și de straturile interioare;
 - orezul albit: orezul care a fost separat de pleavă, de toate straturile exterioare și interioare ale pericarpului, de toți germenii, în cazul orezului cu bobul lung și al orezului cu bobul mijlociu, și de cel puțin o parte din germenii, în cazul orezului cu bobul rotund, dar pe care mai pot exista striuri albe longitudinale pe maximum 10 % din cantitatea de boabe.
- 61 Prin urmare, atât orezul albit, cât și orezul semialbit sunt obținute prin prelucrarea orezului nedecorticat. Întrucât acesta din urmă este un orez astfel cum este recoltat, încă cu pleavă, această prelucrare necesită cel puțin o operațiune de decorticare.
- 62 Întrucât decortizarea este o operațiune considerată insuficientă pentru a conferi caracterul de produs original orezului, așa cum reiese din articolul 47 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul delegat 2015/2446 și din cuprinsul punctului 57 de mai sus, orezul Indica albit sau semialbit trebuie produs într-o țară beneficiară, din orez nedecorticat cultivat sau recoltat în această țară pentru a putea fi calificat drept produs „original” din țara menționată, în sensul articolului 22 alineatul (1) și al articolului 33 din Regulamentul SGP.
- 63 În speță, produsul avut în vedere este, așadar, orezul Indica albit sau semialbit original din Cambodgia și Myanmar/Birmania, produs din orez cultivat sau recoltat în aceste țări.

Cu privire la noțiunea de „produse similare sau aflate în concurență directă” și la definiția industriei din Uniune

- 64 Cu titlu introductiv, Tribunalul arată că, spre deosebire de domeniile antidumping sau antisubvenții, anchetele de salvagardare nu se limitează la producătorii din Uniune de „produse similare”. Producătorii de produse „aflate în concurență directă” trebuie de asemenea să fie luați în considerare.
- 65 În orice caz, chiar și în domeniul antidumping, Tribunalul nu a acceptat niciodată argumentele care urmăreau să stabilească faptul că „produsul avut în vedere”, care făcea obiectul unei anchete, nu trebuia să includă decât „produse similare”, în sensul articolului 1 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21, denumit în continuare „Regulamentul antidumping”), adică „produs[e] identic[e], și anume [asemănătoare] în toate privințele produsului [avut în vedere] sau, în absența [unor] astfel de produs[e], alt[e] produs[e] care, cu toate că nu [sunt asemănătoare] în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului [avut în vedere]” (Concluziile avocatului general Wathelet prezentate în cauza Portmeirion Group, C-232/14, EU:C:2015:583, punctul 49).

- 66 Întrucât jurisprudența a confirmat astfel că, în cadrul unei anchete antidumping, noțiunea de „produs similar” trebuie înțeleasă în sens larg, situația trebuie să fie aceeași în cazul noțiunii de „produs similar sau aflat în concurență directă” în domeniul conex al măsurilor de salvagardare.
- 67 În speță, din considerațiile prezentate în titlul 2.2 din regulamentul atacat și din elementele dosarului reiese că Comisia a considerat că orezul Indica albit sau semialbit prelucrat din orez nedecorticat cultivat sau recoltat în Uniune constituia „produsul similar sau aflat în concurență directă”, de care a ținut seama în scopul evaluării existenței unor dificultăți grave suferite de producătorii din Uniune.
- 68 Comisia s-a întemeiat pe caracteristicile fizice, tehnice și chimice de bază ale produselor, pe utilizarea lor finală, pe canalele lor de distribuție pentru a identifica produsele similare sau aflate în concurență directă cu produsul în cauză. Aceasta a adăugat însă un criteriu suplimentar, și anume cel al originii materiei prime.
- 69 Aplicând criteriul originii tuturor produselor similare sau aflate în concurență directă, Comisia a definit, în considerentele (22) și (23) ale regulamentului atacat, industria din Uniune prin raportare la originea aprovizionărilor de către morarii din Uniune cu orez nedecorticat, destinat operațiunilor de prelucrare, și a exclus cultivatorii, considerându-i numai furnizori de materii prime. În concluziile sale și în ședință, Comisia a precizat astfel că i-a exclus din analiza prejudiciului pe acei morari din Uniune care produc orez Indica albit sau semialbit din orez nedecorticat importat.
- 70 În această privință, în primul rând, în ceea ce privește noțiunea de „produse similare sau aflate în concurență directă”, Tribunalul constată că Regulamentul SGP se limitează să definească, la articolul 22 alineatul (2), noțiunea de „produs similar” ca fiind un produs care este identic, și anume asemănător în toate privințele cu produsul în cauză, sau, în absența unui astfel de produs, un produs care, deși nu seamănă în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului avut în vedere.
- 71 Având în vedere modul de redactare a articolului 22 alineatele (1) și (2) din Regulamentul SGP, produsul originar dintr-o țară beneficiară sau produsul avut în vedere constituie punctul de plecare al definiției „produsului similar”. După cum reiese din cuprinsul punctului 64 de mai sus, întrucât Regulamentul SGP vizează atât „produsele similare”, cât și produsele „aflate în concurență directă”, pentru determinarea „produselor similare sau aflate în concurență directă” trebuie să se aplice criterii echivalente cu cele care sunt pertinente pentru determinarea produsului avut în vedere.
- 72 Totuși, această dispoziție nu trebuie înțeleasă în sensul că aplică implicit produselor similare sau aflate în concurență directă regulile de origine ale produsului avut în vedere.
- 73 Astfel, trebuie să se constate, așa cum susțin în mod întemeiat reclamantele, că, deși legiuitorul Uniunii a făcut efortul de a preciza în mod expres importanța criteriului originii în privința produselor originare dintr-o țară beneficiară a unuia dintre regimurile tarifare preferențiale, el nu a procedat la fel pentru produsele fabricate de producătorii din Uniune. Trimiterea explicită la regulile de origine doar în privința produselor importate contrastează cu lipsa de precizie în acest sens în privința produselor similare sau aflate în concurență directă.

- 74 În plus, reiese în mod expres din considerentul (23) și din articolul 33 din Regulamentul SGP că regulile de origine aplicabile produselor importate au ca scop să garanteze că vor beneficia de sistemul generalizat de preferințe tarifare doar acele țări cărora le este destinat.
- 75 Modul de redactare a articolului 22 alineatele (1) și (2) din Regulamentul SGP este cu totul diferit, din moment ce acesta nu indică și nici nu sugerează că analiza impactului importurilor unui produs originar dintr-o țară beneficiară asupra situației economice sau financiare a producătorilor din Uniune trebuie, în orice împrejurare, să țină seama de originea produselor fabricate de aceștia din urmă și să limiteze astfel producătorii din Uniune care pot beneficia de protecția prevăzută de această dispoziție.
- 76 Or, interpretarea Comisiei potrivit căreia originea produselor fabricate de producătorii din Uniune ar fi un factor esențial pentru determinarea „produselor similare sau aflate în concurență directă” ar avea drept consecință privarea unora dintre acești producători, care fabrică produse în cazul cărora unul dintre elemente este importat sau a căror materie primă a fost supusă unei transformări care o privează de calificarea drept „produse originare”, în sensul Regulamentului delegat 2015/2446, de posibilitatea de a solicita adoptarea de măsuri de salvagardare sau de a fi incluși într-o anchetă de salvagardare pentru simplul motiv că produsul lor nu este „originar” din Uniune în același mod precum produsele avute în vedere. Nu se poate admite că o astfel de limitare a fost urmărită de legiuitorul Uniunii.
- 77 Prin urmare, Comisia consideră în mod eronat că „produselor similare sau aflate în concurență directă” trebuie să li se aplice condiția originii produselor importate din țări care beneficiază de preferințe tarifare, în sensul articolului 33 din Regulamentul SGP și al Regulamentului delegat 2015/2446.
- 78 În al doilea rând, pentru a determina ce trebuie să se înțeleagă prin „produse similare sau aflate în concurență directă”, în sensul Regulamentului SGP, este necesar să se caute inspirație în criteriile pertinente pentru determinarea, printre altele, a „produsului similar” sau a „produsului în cauză”, în temeiul regulamentului antidumping, din moment ce, la fel ca în domeniul antidumping, criteriile de determinare în cadrul unei anchete de salvagardare urmăresc în esență să asigure existența unui grad de concurență suficient între produsul avut în vedere și produsul similar sau aflat în concurență directă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 25 ianuarie 2017, Rusal Armenal/Consiliul, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, punctul 150).
- 79 Acest lucru este valabil cu atât mai mult în speță cu cât, așa cum se menționează la punctele 64 și 65 de mai sus, anchetele de salvagardare nu se limitează la producătorii din Uniune de „produse similare”, trebuind de asemenea să fie luați în considerare producătorii de produse „aflate în concurență directă”.
- 80 Definirea produsului similar sau aflat în concurență directă în cadrul unei anchete de salvagardare are ca obiect să contribuie la elaborarea listei produselor fabricate de producătorii din Uniune care, dacă este cazul, vor face obiectul evaluării prejudiciului. În scopul acestei operațiuni, Comisia poate ține seama de mai mulți factori, precum caracteristicile fizice, tehnice și chimice ale produselor, utilizarea acestora, interschimbabilitatea, percepția avută de consumator, canalele de distribuție, procesul de fabricație, costurile de producție și calitatea (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 iulie 2013, Hangzhou Duralamp Electronics/Consiliul, T-459/07, nepublicată, EU:T:2013:369, punctul 69 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 25 ianuarie 2017, Rusal Armenal/Consiliul, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, punctul 151 și jurisprudența citată).

- 81 Rezultă în mod necesar că produsele care nu sunt identice cu produsul avut în vedere pot fi regrupate în aceeași definiție a produsului similar sau aflat în concurență directă și pot face, împreună, obiectul unei anchete de salvagardare (a se vedea prin analogie Hotărârea din 28 februarie 2017, *JingAo Solar și alții/Consiliul*, T-158/14, T-161/14 și T-163/14, nepublicată, EU:T:2017:126, punctul 86 și jurisprudența citată).
- 82 Similaritatea produselor trebuie măsurată ținând seama în special de preferințele utilizatorilor finali, dat fiind că cererea privind produsul de bază din partea întreprinderilor de prelucrare depinde de cererea utilizatorilor finali (a se vedea prin analogie Hotărârea din 15 octombrie 1998, *Industrie des poudres sphériques/Consiliul*, T-2/95, EU:T:1998:242, punctul 213).
- 83 În lumina acestor considerații trebuie efectuată examinarea temeiniciei includerii unui produs specific în lista produselor similare sau aflate în concurență directă sau a excluderii sale de pe lista menționată.
- 84 Problema determinantă în speță este, așadar, dacă orezul Indica albit sau semialbit produs în Uniune este, independent de originea orezului nedecorticat din care este prelucrat, similar sau aflat în concurență directă cu orezul Indica albit sau semialbit originar din Cambodgia. Așa cum reiese din cuprinsul punctelor 71 și 78-82 de mai sus, în acest scop, trebuie să se examineze mai mulți factori precum caracteristicile, utilizarea și canalele de distribuție ale acestuia din urmă în raport cu cele ale orezului Indica albit sau semialbit originar din Cambodgia, precum și interschimbabilitatea acestora.
- 85 Întrucât Comisia a considerat deja că acesta este cazul orezului Indica albit sau semialbit prelucrat din orez nedecorticat cultivat sau recoltat în Uniune, trebuie analizat dacă aceeași situație se regăsește și în cazul orezului Indica albit sau semialbit produs în Uniune din orez nedecorticat importat.
- 86 Or, în această privință, Tribunalul constată că orezul Indica albit sau semialbit prelucrat din orez nedecorticat importat în Uniune are aceleași caracteristici fizice, tehnice și chimice de bază, servește aceluiași utilizări finale, este albit de aceeași morari, este vândut prin aceleași canale comerciale și este în concurență cu orezul Indica albit sau semialbit prelucrat din orez nedecorticat cultivat sau recoltat în Uniune.
- 87 Astfel, pe de o parte, Comisia a arătat, în considerentul (64) al regulamentului atacat, că, în general, consumatorii nu fac diferența între produsele din Uniune și cele importate și că, pentru consumatorii care cumpără orez de la comercianții cu amănuntul, originea produsului este în mare parte necunoscută.
- 88 În plus, Comisia a arătat, în considerentul (18) al regulamentului atacat, că atât orezul Indica albit sau semialbit produs în Uniune, cât și cel importat au aceleași caracteristici fizice, tehnice și chimice de bază, au aceleași utilizări și sunt vândute prin canale de vânzare similare sau identice aceluiași tip de clienți. Or, trebuie arătat că, dacă orezul Indica produs într-o țară terță din orez nedecorticat originar din această țară are aceleași caracteristici de bază ca orezul Indica produs în Uniune din orez nedecorticat originar din Uniune, situația trebuie să fie aceeași în cazul orezului Indica produs în Uniune din orez nedecorticat importat dintr-o țară terță.
- 89 Pe de altă parte, așa cum reiese din răspunsurile la întrebările adresate de Tribunal în ședință, precum și din procesul-verbal de ședință, nu se contestă în speță că, din punctul de vedere al morarilor, orezul Indica albit sau semialbit este interschimbabil și substituibil cu un alt orez

Indica albit sau semialbit, indiferent de originea acestuia, în măsura în care morarii pot prelucra atât orezul produs în Uniune, cât și orezul importat. Pe de altă parte, în ședință, Comisia a arătat că este vorba despre același produs, doar originea fiind diferită.

- 90 Orezul Indica albit sau semialbit, indiferent de originea materiei prime care a servit la prelucrarea sa, are, așadar, caracteristici fizice, tehnice și chimice de bază și are aceeași utilizare. Cu alte cuvinte, un orez albit sau semialbit este interschimbabil sau substituibil cu un alt orez Indica albit sau semialbit, atât pentru morarii din Uniune, cât și pentru consumatori.
- 91 Astfel, indiferent de originea materiei prime din care a fost prelucrat, orezul Indica albit sau semialbit produs în Uniune trebuie să fie calificat drept produs similar sau aflat în concurență directă cu orezul Indica albit sau semialbit originar din Cambodgia.
- 92 Întrucât analiza Comisiei trebuie să ia în considerare toți producătorii din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă pentru a obține o reprezentare fiabilă a situației lor economice, Comisia era obligată, în cadrul analizei efectelor importurilor de orez Indica din Cambodgia asupra prețurilor industriei din Uniune, să ia în considerare toți morarii din Uniune care fabrică orez Indica albit sau semialbit, indiferent de originea orezului nedecorticat pe care îl prelucreează. Această situație nu se regăsește în speță.
- 93 Așa cum arată în mod întemeiat reclamantele, definiția eronată a producătorilor din Uniune a afectat astfel de o eroare și analiza existenței unor dificultăți grave, întrucât Comisia a exclus o parte a producătorilor din evaluarea prejudiciului.
- 94 Orice altă interpretare ar însemna să se acorde Comisiei posibilitatea de a influența în mod arbitrar rezultatul calculului marjelor de subcotare, prin excluderea unuia sau mai multor tipuri ale produsului în cauză și, prin urmare, a anumitor producători din Uniune.
- 95 În al treilea rând, Tribunalul arată că limitarea, efectuată de Comisie, a noțiunii de „producători din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă” doar la morarii din Uniune care prelucreează orezul Indica originar din Uniune urmărește în realitate să includă, în mod indirect, cultivatorii din Uniune în analiza prejudiciului atribuit morarilor de orez. Astfel, prin limitarea definiției producătorilor din Uniune care trebuie luați în considerare în vederea evaluării prejudiciului prin raportare la originea materiei prime transformate în orez Indica albit sau semialbit, Comisia a extins *de facto* domeniul de aplicare al protecției la cultivatorii din Uniune, numai aceștia din urmă fiind în mod real interesați de orezul cultivat în Uniune. Or, o astfel de interpretare nu se poate justifica în raport cu definiția industriei din Uniune care figurează în considerentele (22) și (23) ale regulamentului atacat, care nu vizează în mod explicit decât morarii din Uniune.
- 96 Comisia ar fi putut extinde în mod expres, în cadrul largii sale puteri de apreciere, definiția industriei din Uniune la cultivatorii de produse similare sau aflate în concurență directă, așa cum Republica Italiană a invitat-o să procedeze în cursul anchetei. Ea ar fi trebuit însă, în acest caz, să îi includă în mod explicit în analiza prejudiciului și să aducă elemente de probă cu privire la dificultățile grave pe care le suferă sau riscă să le sufere.
- 97 Rezultă din tot ceea ce precedă că Comisia a săvârșit o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere prin limitarea în mod arbitrar a domeniului de aplicare al anchetei sale privind prejudiciul cauzat industriei din Uniune numai la morarii de orez Indica albit sau semialbit prelucrat din orez nedecorticat cultivat sau recoltat în Uniune.

- 98 Pe de altă parte, argumentele Comisiei potrivit cărora, în pofida acestor erori, ancheta de salvagardare ar fi ajuns la aceeași concluzie nu pot fi admise.
- 99 Astfel, potrivit jurisprudenței, legalitatea unui act al Uniunii trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului, astfel încât Tribunalul nu poate să substituie motivele invocate în cursul procedurii de anchetă cu alte motive invocate pentru prima dată în fața sa (a se vedea Hotărârea din 3 septembrie 2015, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Comisia, C-398/13 P, EU:C:2015:535, punctul 22 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 153 și jurisprudența citată). Or, constituie astfel de motive invocate pentru prima dată în fața Tribunalului aprecierile formulate de Comisie în concluziile sale și în ședință, referitoare la faptul că volumele importurilor de orez Indica către Uniune erau reduse.
- 100 Prin urmare, criticile reclamantelor privind interpretarea eronată de către Comisie a noțiunii de „producători din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă” trebuie admise.
- 101 Cu titlu subsidiar, Tribunalul va examina totuși și argumentele reclamantelor referitoare la analiza subcotării și la ajustările aduse acesteia, precum și la o încălcare a dreptului lor la apărare.

Cu privire la criticile referitoare la analiza subcotării și la ajustări

- 102 Reclamantele invocă în esență o încălcare a articolului 22 alineatele (1) și (2) și a articolului 23 din Regulamentul SGP, întrucât, la compararea prețurilor importurilor din Cambodgia cu prețurile din Uniune, Comisia ar fi ajustat în mod eronat prețurile din Uniune și s-ar fi întemeiat pe date incerte pentru ajustarea costurilor ulterioare importului.
- 103 În această privință, reclamantele arată că nimic nu permite susținerea afirmației Comisiei potrivit căreia, deși producția de orez albit sau semialbit este realizată în sudul Europei, concurența în acest domeniu se desfășoară în principal în nord. Datele Eurostat referitoare la importurile din Cambodgia și anumite răspunsuri la chestionarele trimise de Comisie ar indica faptul că o parte semnificativă a importurilor privește sudul Europei. Ajustarea tuturor prețurilor din Uniune ar face astfel inechitabilă comparația cu prețurile importurilor din Cambodgia, în măsura în care acestea din urmă nu au suferit aceeași ajustare. Potrivit reclamantelor, Comisia ar fi trebuit, așadar, să compare prețurile Regatului Cambodgiei după import cu prețurile franco fabrică ale morarilor din Uniune.
- 104 Reclamantele adaugă că, în domeniul antidumping, ajustarea costurilor de transport nu se poate face decât în cazul unor împrejurări excepționale și trebuie să se limiteze la vânzările vizate în mod specific de împrejurările menționate. Or, în speță, nicio împrejurare excepțională nu ar justifica îndepărtarea de la metoda normală de calcul al subcotării. În orice caz, Comisia ar fi trebuit să identifice proporția din vânzările industriei din Uniune care justifică o ajustare.
- 105 Pe de altă parte, reclamantele contestă validitatea și fiabilitatea datelor-sursă pe care s-a întemeiat Comisia pentru a stabili că costurile de transport în Uniune se ridicau la un quantum uniform de 49 de euro pe tonă și că costurile ulterioare importului din Cambodgia corespundeau unui procent de aproximativ 2 % din prețul de import. În ceea ce le privește pe acestea din urmă, ei subliniază că, presupunând că Comisia s-ar fi întemeiat pe datele colectate într-o anchetă de salvagardare din 2004 privind mandarinele Satsuma, costurile avute în vedere nu sunt actuale, iar condițiile de transport al mandarinelor Satsuma sunt diferite de cele ale orezului.

- 106 Comisia susține că Regulamentul SGP nu impune nicio analiză a subcotării, articolul 22 alineatul (1) din regulamentul menționat făcând referire numai la importuri „în cantități și/sau la prețuri” care generează dificultăți grave. Prin urmare, cerința probatorie necesară și nivelul de detaliu al unei astfel de analize ar fi mai scăzute într-o anchetă realizată în cadrul Regulamentului SGP decât în cadrul unei anchete antidumping.
- 107 În ceea ce privește ajustarea prețurilor din Uniune, Comisia susține că concurența dintre orezul Indica originar din Uniune și cel originar din Cambodgia are loc în nordul Europei, indiferent dacă împrejurările speței sunt sau nu considerate excepționale. Faptul că sudul Europei consumă în principal orez Japonica, în timp ce nordul preferă orezul Indica ar fi un fapt evident, ilustrat de distribuția geografică a exporturilor de orez Indica din Cambodgia către Uniune. Această ajustare în cuantum de 49 de euro pe tonă ar fi, în plus, întemeiată pe elemente de probă obiective și ar constitui o practică curentă, inclusiv în procedurile antidumping.
- 108 Comisia adaugă că, chiar dacă ajustarea costurilor de transport în Uniune nu ar fi fost luată în considerare, prețurile cambodgiene ar fi determinat, în orice caz, o subcotare a prețurilor producătorilor din Uniune de cel puțin 5,4 % pentru vânzările în vrac și de 8,5 % pentru vânzările de produse ambalate, ceea ce, împreună cu ceilalți factori examinați de Comisie, ar fi suficient pentru a demonstra existența unor dificultăți grave, în sensul articolului 22 din Regulamentul SGP.
- 109 În ceea ce privește ajustarea prețurilor de import, Comisia precizează că, întrucât reclamantele nu au indicat un cuantum concret al costurilor ulterioare importului, ea s-a întemeiat pe date din anul 2014 provenite dintr-o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping instituite pe anumite citrice preparate sau conservate.
- 110 Republica Italiană se alătură argumentelor Comisiei și adaugă că aprecierea dificultăților grave s-ar putea întemeia exclusiv pe cantități și pe cotele de piață. Pe de altă parte, articolul 22 din Regulamentul SGP nu ar impune ca cauza dificultăților grave identificate de Comisie să fie exclusivă și nici ca ea să fie certă.
- 111 Ente Nazionale Risi se alătură în esență argumentelor Comisiei.
- 112 Tribunalul constată că reiese din coroborarea articolului 22 alineatul (1) cu articolul 23 litera (j) din Regulamentul SGP că prețurile produselor importate și ale produselor similare sau aflate în concurență directă sunt unul dintre factorii esențiali pe care Comisia poate, printre altele, să îi ia în considerare în cadrul analizei prin care se urmărește stabilirea existenței unor dificultăți grave generate sau care amenință să fie generate producătorilor din Uniune de importurile în cauză.
- 113 Or, Regulamentul SGP nu conține o definiție a noțiunii de preț și nu prevede o obligație expresă de a efectua o analiză a subcotării prețurilor și nici a metodei de calcul în ceea ce privește stabilirea efectului importurilor produsului în cauză asupra industriei din Uniune.
- 114 În schimb, articolele 22 și 23 din Regulamentul SGP se referă la condițiile care permit stabilirea faptului că cantitățile și/sau prețurile importurilor unui produs avut în vedere generează sau amenință să genereze dificultăți grave producătorilor din Uniune care fabrică produse similare sau aflate în concurență directă și, *in fine*, reintroducerea taxelor prevăzute de Tariful vamal comun pentru a opri temporar deteriorarea situației economice și/sau financiare a producătorilor din Uniune.

- 115 Prin urmare, este necesar să se considere că nu există una, ci mai multe metode de analiză care permit să se examineze întrunirea condițiilor prevăzute la articolele 22 și 23 din Regulamentul SGP. Or, alegerea între diferite metode de calcul presupune aprecierea unor situații economice complexe, astfel încât Comisia dispune de o anumită putere de apreciere atunci când alege metoda potrivit căreia trebuie să se verifice dacă aceste condiții sunt întrunite.
- 116 Cu toate acestea, Tribunalul amintește că, deși Curtea recunoaște Comisiei o marjă largă de apreciere într-un domeniu economic complex, aceasta nu implică faptul că instanța Uniunii trebuie să se abțină de la a controla interpretarea dată de Comisie datelor de natură economică.
- 117 Astfel, după cum reiese din jurisprudența citată la punctul 42 de mai sus, instanța Uniunii trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să susțină concluziile deduse pe baza lor.
- 118 În speță, din considerentele (61), (64), (76) și (77) ale regulamentului atacat reiese că Comisia s-a întemeiat atât pe cantitățile, cât și pe prețurile importurilor de orez Indica albit sau semialbit originar din Cambodgia pentru a concluziona că acestea generau dificultăți grave producătorilor din Uniune de produse similare sau aflate în concurență directă, ceea ce, de altfel, ea a confirmat în ședință.
- 119 În această privință, așa cum s-a arătat la punctele 13-21 de mai sus, Comisia a efectuat o analiză a subcotării, potrivit căreia, în documentul de informare generală, a evidențiat că prețurile importurilor din Cambodgia au subcotat prețurile din Uniune cu 22 %.
- 120 În urma comunicării acestui document, Regatul Cambodgiei a întrebat printre altele dacă costurile ulterioare importului au fost luate în considerare la calcularea marjei de subcotare. În răspunsul la observațiile părților interesate, printre care cele ale Regatului Cambodgiei, Comisia și-a revizuit calculele subcotării și a ajustat, pe de o parte, prețurile industriei din Uniune pentru a ține seama de un quantum uniform de 49 de euro pe tonă cu titlu de costuri de transport al orezului din sudul în nordul Europei și, pe de altă parte, prețurile de import ținând seama de costurile ulterioare importului, estimate la aproximativ 2 % din prețul de import. După ce a indicat că a ținut de asemenea cont și de diferitele niveluri ale comerțului și a comparat prețurile de vânzare ale orezului albit comercializat în vrac cu cele ale orezului vândut ambalat, a ajuns la concluzia că subcotarea prețurilor era de 13 % pentru vânzările în vrac și de 14 % pentru vânzările de produse ambalate.
- 121 În primul rând, Tribunalul constată că, în pofida unor astfel de ajustări efectuate în cursul procedurii administrative, concluziile Comisiei privind deteriorarea situației economice a industriei din Uniune cauzate de importurile de orez Indica din Cambodgia se întemeiază pe o subcotare a prețurilor înainte de ajustări, respectiv o subcotare de 22 %, așa cum reiese din considerentele (56), (60) și (63) ale regulamentului atacat.
- 122 Desigur, Comisia a indicat, în răspunsurile la întrebările adresate de Tribunal în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, că a omis să corecteze aceste mențiuni cu o subcotare de 22 % și că marjele de subcotare precizate în considerentele (56), (60) și (63) ale regulamentului atacat trebuiau interpretate ca fiind de 13 % pentru vânzările în vrac și de 14 % pentru vânzările de produse ambalate. Cu toate acestea, Tribunalul arată că, deși considerentele (56) și (60) ale

regulamentului atacat sunt identice cu considerentele (41) și (44) ale documentului de informare generală, considerentul (63) al regulamentului atacat a fost adăugat ulterior, iar subcotarea de 22 % a fost luată în considerare de Comisie la momentul adoptării regulamentului atacat.

- 123 Prin urmare, Comisia a săvârșit o eroare de fapt atunci când a concluzionat, în regulamentul atacat, că situația industriei din Uniune s-a deteriorat din punct de vedere economic prin faptul că a fost supusă unei subcotări importante a prețurilor de 22 %.
- 124 În al doilea rând, Tribunalul amintește că, așa cum arată în mod întemeiat Comisia, dacă o parte solicită ajustări pentru ca prețurile de import și prețurile industriei din Uniune să devină comparabile în vederea stabilirii marjei de subcotare, această parte trebuie să facă dovada faptului că cererea sa este justificată. Astfel, atunci când un producător solicită aplicarea unei ajustări, în principiu în sensul reducerii, acestui operator îi revine sarcina de a indica și de a dovedi că sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea unei astfel de ajustări (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 82 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Concluziile avocatului general Mengozzi prezentate în cauzele conexe Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul, C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2016:928, punctul 97 și jurisprudența citată).
- 125 De asemenea, Comisiei îi revine sarcina de a se întemeia, atunci când consideră că trebuie să efectueze o ajustare, pe probe sau cel puțin pe indicii convergente, care permit să se stabilească existența unui factor în temeiul căruia este operată ajustarea și să se determine efectul acestuia asupra comparabilității prețurilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctele 58 și 61 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, EU:T:2009:62, punctul 180 și jurisprudența citată).
- 126 În speță, în considerentele (34) și (35) ale regulamentului atacat, Comisia a arătat că Regatul Cambodgiei „a pus sub semnul întrebării metodologia utilizată de [ea] pentru calcularea marjelor de subcotare”, că „[a]cesta a susținut că nu au fost adăugate costurile ulterioare importului pentru a calcula prețul de export din Cambodgia” și că, „[a]vând în vedere argumentele primite [...] [ea] a decis să își revizuiască calculele de subcotare pentru a include costurile ulterioare importului sau de transport relevante”.
- 127 Prin urmare, trebuie să se constate că, în urma observațiilor cu privire la documentul de informare generală, Comisia a acceptat necesitatea de a aduce ajustări analizei subcotării. Conform jurisprudenței citate la punctele 42 și 125 de mai sus, îi revenea, așadar, sarcina de a se întemeia pe probe sau pe indicii convergente care să permită stabilirea existenței factorilor în temeiul cărora fuseseră operate ajustările și să determine efectul acestora asupra comparabilității prețurilor, iar Tribunalul trebuie să examineze fiabilitatea, coerența și relevanța elementelor de probă invocate de Comisie în susținerea concluziilor sale.
- 128 În această privință, calcularea subcotării prețului importurilor este realizată în scopul stabilirii existenței unui prejudiciu suferit de industria din Uniune din cauza acestor importuri și este utilizată, la o scară mai largă, în vederea evaluării prejudiciului respectiv și a stabilirii marjei prejudiciului, mai precis a nivelului de înlăturare a prejudiciului respectiv. Examinarea obiectivă a impactului importurilor impune realizarea unei comparații echitabile între prețul produsului în cauză și prețul produsului similar din industria amintită în cadrul vânzărilor efectuate pe teritoriul

Uniunii. Pentru a garanta caracterul echitabil al acestei comparații, prețurile trebuie să fie comparate la același nivel al comerțului. Astfel, o comparație efectuată între prețurile obținute la niveluri diferite ale comerțului, cu alte cuvinte, fără a se include ansamblul costurilor aferente nivelului comerțului de care este necesar să se țină seama, va conduce în mod obligatoriu la rezultate artificiale care nu permit o apreciere corectă a prejudiciului cauzat industriei din Uniune. O asemenea comparație echitabilă reprezintă o condiție a legalității calculării prejudiciului acestei industrii (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctul 239 și jurisprudența citată).

- 129 În primul rând, în ceea ce privește ajustarea prețurilor din Uniune pentru a ține seama de costurile de transport din sudul în nordul Europei, în quantum uniform de 49 de euro pe tonă, Tribunalul amintește că practica ce constă în compararea prețurilor „franco fabrică”, fără costuri de transport, a produselor industriei din Uniune cu prețurile „cost, asigurare, navlu” (CIF) la frontiera Uniunii ale importurilor a fost recunoscută în mai multe rânduri de jurisprudență (a se vedea prin analogie Hotărârea din 30 noiembrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul și Comisia, T-107/08, EU:T:2011:704, punctul 55, și Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctele 243-249, și Concluziile avocatului general Slynn prezentate în cauza Franța/Comisia, 181/85, EU:C:1986:491, p. 708 și 709).
- 130 În etapa procedurii în fața Tribunalului, Comisia se prevalează de circumstanțe excepționale care justifică o astfel de ajustare, având ca scop luarea în considerare a costurilor necesare pentru aduce produsul în locul în care are loc concurența, și anume nordul Europei, și face trimitere la practica sa concretizată în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688 din 8 octombrie 2019 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO 2019, L 258, p. 21), și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/576 din 10 aprilie 2019 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO 2019, L 100, p. 7).
- 131 Or, așa cum susțin în mod întemeiat reclamantele, în considerentele (108)-(110) ale Regulamentului de punere în aplicare 2019/1688 și în considerentele (127) și (129) ale Regulamentului de punere în aplicare 2019/576, Comisia a precizat că practica sa obișnuită constă în compararea prețului CIF la frontiera Uniunii al producătorilor-exportatori cu prețul franco fabrică al producătorilor din Uniune. Din considerentele respective reiese de asemenea că Comisia se îndepărtează de această abordare standard și ajustează anumite vânzări ale industriei din Uniune atunci când circumstanțe excepționale justifică acest lucru. Ea arată că, în acest caz, poate să limiteze ajustarea la proporția de vânzări afectate de situația excepțională.
- 132 În speță, Comisia nu invocă nicidecum existența unor asemenea circumstanțe excepționale în regulamentul atacat, care ar justifica faptul că, în ceea ce privește vânzările de orez Indica în Uniune, trebuie să se țină seama de costurile de transport din sudul în nordul Europei. Ea nu se prevalează de circumstanțele speței decât în stadiul memoriului în duplică, deși se prevalase de astfel de circumstanțe specifice chiar în textul regulamentelor de punere în aplicare pe care le citează.

- 133 Pe de altă parte, Comisia nu a comunicat niciun element de probă și niciun indiciu fiabil și pertinent în susținerea afirmației sale potrivit căreia ar fi un „fapt evident” că locul în care se exercită concurența orezului Indica în Uniune este nordul Europei, astfel încât era necesar să se țină seama de prețurile industriei din Uniune după transportarea în întregime a orezului Indica albit sau semialbit din sudul către nordul Europei și să nu se ajusteze costurile de transport în funcție de proporția vânzărilor de orez în diferitele zone geografice ale Uniunii.
- 134 Astfel, mai întâi, deși, în considerentul (36) al regulamentului atacat, Comisia a precizat că „sudul” Europei era format din Italia și din Spania, în memoriul în apărare, ea l-a definit ca fiind format din Italia, din Spania și din Grecia, la care a adăugat ulterior Portugalia.
- 135 În continuare, în răspunsul la întrebările adresate de Tribunal în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, Comisia a prezentat două publicații în care acest fapt „evident” ar fi menționat și explicat de statistici.
- 136 Or, pe de o parte, Tribunalul constată că este vorba despre o fișă de informații privind orezul provenind de la Comisie, în care se afirmă, fără ca această afirmație să fie susținută de elemente de probă, că „orezul Indica (bob lung) este orezul «tradițional» asiatic, reprezentând [aproximativ] 25 % din producția de orez din Uniune și fiind consumat în principal în nordul Europei”.
- 137 Pe de altă parte, Comisia a prezentat un tabel publicat într-un articol din luna decembrie a anului 1995 referitor la calitatea orezului în Uniune, care stabilește o estimare în cifre a consumului de orez Indica și de orez Japonica în cursul anilor 1993 și 1994 pentru fiecare dintre cele douăsprezece țări care erau la acel moment membre ale Uniunii.
- 138 Deși acest tabel furnizează informații cu privire la obiceiurile de consum de orez în Uniune în urmă cu 30 ani, este posibil ca aceste obiceiuri să se fi schimbat în mod semnificativ, așa cum au invocat în mod întemeiat reclamantele în observațiile lor cu privire la răspunsurile Comisiei și în ședință. Din acest document reiese de asemenea că Italia, Spania, Grecia și Portugalia păstrează aproximativ 11,8 % din consumul de orez Indica din Uniune, iar Comisia însăși a recunoscut că 12 % din importurile din Cambodgia sunt în aceste țări din „sud”.
- 139 În sfârșit, deși în considerentul (36) al regulamentului atacat, Comisia arată că s-a întemeiat pe informații care figurează în cerere și verificate în timpul anchetei la fața locului, trebuie să se constate că cererea Republicii Italiene nu conține nicio informație referitoare la costurile de transport în Uniune într-un asemenea quantum și că verificările pe care Comisia le-ar fi efectuat în timpul anchetei la fața locului nu fac parte din dosar.
- 140 În stadiul memoriului în apărare, Comisia a precizat că elementele de probă obiective care justifică o ajustare a costurilor de transport în Uniune în quantum de 49 de euro pe tonă, și anume o declarație a asociației italiene a morarilor de orez (AIRI), verificată la fața locului la doi morari italieni incluși în eșantion, figurează în dosar, dar nu sunt accesibile reclamantelor din cauza unei cereri de tratament confidențial. Aceasta a adăugat că, chiar și în lipsa unei ajustări a costurilor de transport, analiza ar fi demonstrat existența unei subcotații a prețurilor producătorilor din Uniune de cel puțin 5,4 % pentru vânzările în vrac și de 8,5 % pentru vânzările de produse ambalate.
- 141 Desigur, accesul părților la informațiile privind deciziile Comisiei este, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul delegat, așa cum reiese din cuprinsul punctului 171 de mai jos, limitat în mod expres de caracterul confidențial al acestor informații. Principiile care guvernează dreptul la informare al părților trebuie, așadar, să fie conciliate cu respectarea principiului

protecției confidențialității, în special cu obligația instituțiilor Uniunii de a respecta secretul comercial (a se vedea prin analogie Concluziile avocatului general Pitruzzella prezentate în cauza Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:159, punctul 61 și jurisprudența citată).

- 142 Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței citate la punctul 99 de mai sus, legalitatea unui act al Uniunii trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului, astfel încât Tribunalul nu poate să substituie motivele invocate în cursul procedurii de anchetă cu alte motive invocate pentru prima dată în fața sa. Or, aceasta este situația aprecierilor Comisiei formulate în concluziile sale, prin care afirmă, fără alte precizări, că, în lipsa unei ajustări a costurilor de transport, prețurile importurilor din Cambodgia ar fi determinat totuși o subcotare a prețurilor producătorilor din Uniune de cel puțin 5,4 % pentru vânzările în vrac și de 8,4 % pentru vânzările de produse ambalate.
- 143 În plus, refuzul de a divulga informațiile în cauză nu poate fi justificat printr-un motiv invocat în cursul procedurii în fața Tribunalului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 153).
- 144 În orice caz, s-a statuat deja că informațiile necesare pentru a aprecia dacă, în raport cu structura pieței, ajustarea în litigiu era adecvată nu sunt date confidențiale, în măsura în care este vorba despre definirea, motivată, a nivelului comerțului al produselor din Uniune corespunzător celui al produselor importate și despre efectuarea unei ajustări adecvate pentru a ține seama de toate costurile aferente (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 februarie 2011, Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul, T-122/09, nepublicată, EU:T:2011:46, punctul 86).
- 145 Prin urmare, Comisia nu se poate prevala în mod valabil de confidențialitatea tuturor informațiilor care au permis să se concluzioneze în sensul unei ajustări a costurilor de transport în Uniune într-un quantum uniform de 49 de euro pe tonă.
- 146 Pe de altă parte, Tribunalul observă că, la 8 februarie 2022, Comisia a reiterat, în urma unor întrebări și a cererii de depunere a unor documente din partea Tribunalului în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, că declarația AIRI este confidențială.
- 147 Cu toate acestea, la 10 februarie 2022, aceasta a arătat că a obținut confirmarea din partea AIRI că, având în vedere timpul scurs de la procedura administrativă, cererea de confidențialitate referitoare la declarația privind cheltuielile de transport nu era menținută. Aceasta a adăugat că va prezenta declarația menționată la 18 februarie 2022, în răspunsurile sale la întrebările Tribunalului, și că toate părțile urmează să poată avea acces la aceasta.
- 148 Or, din elementele dosarului reiese că Comisia a depus doar un schimb de e-mailuri între ea și Ente Nazionale Risi, în care se găsește o captură de ecran care reprezintă un tabel al costurilor de transport al orezului angro și în saci mari. Suma de 49 de euro este menționată în acesta ca fiind corespunzătoare costurilor de transport al orezului în saci mari din Italia către Belgia. În schimb, documentul sursă din care provin datele respective sau calculele care au permis să se ajungă la acestea nu a fost comunicat Tribunalului.
- 149 Prin urmare, repartizarea geografică care stă la baza „faptului evident” potrivit căruia concurența în Uniune a orezului Indica albit sau semialbit s-ar desfășura în nordul Europei nu este susținută de elemente de probă fiabile și pertinente. Situația este aceeași în ceea ce privește alegerea Comisiei de a aplica întregii producții de orez Indica din Uniune rata uniformă de 49 de euro pe

tonă cu titlu de costuri de transport, fără a limita ajustarea la o anumită proporție din vânzările de orez Indica albit și semialbit din Uniune care necesită în mod efectiv un astfel de transport din sudul în nordul Europei.

- 150 În al doilea rând, în ceea ce privește ajustarea prețurilor de import, Comisia a indicat, în considerentul (36) al regulamentului atacat, că s-a întemeiat pe „date obținute în cadrul unei anchete anterioare privind un alt produs alimentar, și anume mandarinele Satsuma”. În schimb, aceasta nu a comunicat elemente de probă fiabile și coerente și nici indicii convergente, în ceea ce privește ancheta în discuție și datele care au permis să se concluzioneze că, în speță, costurile ulterioare importului trebuiau estimate la aproximativ 2 % din prețul de import.
- 151 Astfel, deși reclamantele au emis ipoteza că era vorba despre o anchetă din anii 2003/2004 și au ridicat obiecții cu privire la utilizarea unor astfel de date anterioare, Comisia a respins, în stadiul memoriului în apărare, această ipoteză și a precizat că este vorba despre date din anul 2014 provenite dintr-o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping instituite cu privire la anumite citrice preparate sau conservate.
- 152 Desigur, s-a considerat deja, într-o cauză privind importurile de citrice preparate sau conservate originare din China, că o ajustare la 2 % a prețului de import era modestă, astfel încât era rezonabil să se presupună că nu includea decât costurile suportate până la sosirea mărfii la depozitul importatorului (Hotărârea din 17 februarie 2011, Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul, T-122/09, nepublicată, EU:T:2011:46, punctul 85).
- 153 Cu toate acestea, chiar presupunând că reclamantele ar fi trebuit să înțeleagă că ajustarea în discuție se întemeia pe o anchetă din anul 2014 și nu includea decât cheltuielile suportate până la sosirea mărfii la depozitul importatorului, niciun element dintre cele care le-au fost comunicate în cursul procedurii administrative sau care figurează în regulamentul atacat nu este consacrat motivului pentru care această etapă a lanțului de distribuție a produselor importate este echivalentul nivelului „nordul Europei” al industriei din Uniune și nici modulului în care prețurile de transport al mandarinelor Satsuma sunt echivalente cu cele ale orezului, produs uscat și mai puțin perisabil, și, în consecință, motivului pentru care această ajustare este adecvată în speță.
- 154 Tribunalul constată, așadar, că elementele de care se prevalează Comisia pentru a justifica această ajustare nu sunt suficient de convingătoare sau sunt inexistente și nu pot fi considerate nici probe, nici indicii convergente care să permită să se stabilească existența factorului în temeiul căruia a fost operată ajustarea prețurilor de import și să se determine efectul său asupra comparabilității prețurilor.
- 155 În al treilea rând, în ceea ce privește ajustarea analizei subcotării pentru a ține seama de diferențele de nivel al comerțului și pentru a compara prețurile orezului albit vândut în vrac cu cele ale orezului vândut ambalat, trebuie arătat că Comisia nu a depus niciun element de probă în susținerea acestei ajustări și niciun indiciu care să permită stabilirea existenței factorilor în temeiul cărora a fost operată această ajustare și determinarea efectului său asupra comparabilității prețurilor.
- 156 Rezultă din tot ceea ce precedă că Comisia nu s-a întemeiat pe elemente de probă sau pe indicii fiabile și pertinente care să susțină decizia sa de a efectua ajustări în cadrul analizei subcotării.

- 157 Prin urmare, trebuie de asemenea să se admită criticile reclamantelor întemeiate pe existența unor erori vădite de apreciere, în măsura în care Comisia a operat ajustări privind prețurile din Uniune și prețurile de import.

Cu privire la criticile referitoare la o încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor și a obligației de a comunica faptele și considerentele esențiale sau detaliile acestora

- 158 Reclamantele invocă în esență o încălcare a dreptului lor la apărare, precum și a articolului 17 alineatele (1)-(4) din regulamentul delegat coroborat cu articolul 38 alineatul (3) din Regulamentul SGP, în măsura în care Comisia ar fi omis să divulge, înainte de adoptarea deciziei de reintroducere a taxelor prevăzute de Tariful vamal comun la importurile de orez Indica originar din Cambodgia, anumite fapte și considerente esențiale sau detaliile acestora, în temeiul cărora a adoptat decizia finală.
- 159 Mai întâi, reclamantele susțin că Comisia nu le-a comunicat nici analiza subcotării, nici ajustările efectuate după observațiile care au urmat comunicării documentului de informare generală și nici datele-sursă aferente referitoare la costurile ulterioare importului, la costurile de transport al orezului din sudul în nordul Europei, precum și la distincția dintre prețurile de vânzare în vrac și prețurile pentru vânzarea de produse ambalate.
- 160 Comisia nu ar fi comunicat nici datele care au stat la baza calculului indicatorilor de consum și de prejudiciu, precum cotele de piață și volumul vânzărilor, evoluția producției din Uniune, a importurilor și a prețurilor acestora, inclusiv datele primite de la statele membre și de la Eurostat și cifrele stabilite pe baza lor, nici analiza prin intermediul căreia a aplicat rata de conversie a orezului semialbit în echivalent orez albit.
- 161 Or, elementele respective ar fi în mod vădit fapte și considerente esențiale, iar datele utilizate în această privință ar fi detalii ale lor, astfel încât, potrivit articolului 17 alineatele (1)-(4) din regulamentul delegat, Comisia avea obligația de a le comunica, inclusiv datele accesibile publicului.
- 162 În continuare, reclamantele susțin că, deși observațiile lor după comunicarea documentului de informare generală au permis reducerea considerabilă a marjei de subcotare de la 22 % la 13 % pentru vânzările în vrac și la 14 % pentru vânzările de produse ambalate, nu este exclus ca comunicarea analizei de subcotare și a ajustărilor aduse acesteia, a datelor-sursă în această privință, precum și a altor elemente importante să le fi permis să formuleze observații suplimentare. Prin necomunicarea acestor informații, fapt pe care Comisia l-ar fi recunoscut, ea i-ar fi privat de posibilitatea de a prezenta observații în această privință, ceea ce ar fi putut să o determine să modifice unele dintre constatările sale și să conducă la o scădere suplimentară a marjei de subcotare sau chiar să repună în discuție analiza legăturii de cauzalitate dintre dificultățile grave invocate și importurile de orez Indica albit sau semialbit originar din Cambodgia.
- 163 În sfârșit, potrivit reclamantelor, niciunul dintre elementele necomunicate nu era confidențial. Chiar presupunând că unele ar fi fost, acestea ar fi trebuit, potrivit articolului 38 alineatele (3) și (5) din Regulamentul SGP, să fi făcut obiectul unei cereri de tratament confidențial și, în orice caz, să fie comunicate în termeni generali sau sub formă de rezumat.

- 164 Mai întâi, Comisia arată că analiza subcotării și datele care stau la baza acesteia puteau fi înțelese de reclamante având în vedere informațiile cuprinse în documentul de informare generală, care priveau prețurile importurilor din Cambodgia și prețurile unitare ale morarilor din Uniune incluși în eșantion. Deși admite că nu a comunicat ajustările analizei menționate și elementele care stau la baza lor, aceasta adaugă că au fost efectuate în urma observațiilor părților interesate cu privire la documentul de informare generală și că au determinat o scădere a subcotării, astfel încât sunt favorabile reclamantelor. În plus, ea precizează că subcotarea prețurilor nu este decât un element printre altele de care s-a ținut seama pentru a aprecia dificultățile grave generate industriei din Uniune.
- 165 Comisia adaugă că datele care stau la baza ajustării referitoare la costurile de transport din sudul în nordul Europei nu erau accesibile reclamantelor din cauza unei cereri de tratament confidențial.
- 166 În continuare, în ceea ce privește indicatorii de consum și de prejudiciu, deși Comisia recunoaște că este vorba despre fapte esențiale, aceasta susține că erau incluși în documentul de informare generală. În ceea ce privește datele pe baza cărora au fost calculați acești indicatori, nu ar fi vorba în niciun caz despre fapte și nici despre considerente esențiale care trebuie comunicate reclamantelor. Pe de altă parte, acestea din urmă ar fi putut efectua propriile calcule pe baza informațiilor incluse în documentul de informare generală sau accesibile publicului.
- 167 În această privință, Comisia se referă de asemenea la articolul 16 alineatul (1) din regulamentul delegat și la articolul 12 alineatul (1) din Decizia (UE) 2019/339 a președintelui Comisiei Europene din 21 februarie 2019 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri comerciale (JO 2019, L 60, p. 20), care prevăd posibilitatea ca un consilier-auditor să intervină la cererea părților pentru a examina, printre altele, refuzurile de a furniza un acces la dosarul constituit și litigiile privind confidențialitatea documentelor.
- 168 Din aceste dispoziții ar reieși că reclamantele ar fi trebuit să solicite, în cursul procedurii administrative, accesul la datele aflate la originea indicatorilor de consum și de prejudiciu, precum și a calculului referitor la rata de conversie a orezului. Prin urmare, acestea nu ar mai fi îndreptățite să critice necomunicarea lor în fața Tribunalului.
- 169 În sfârșit, Comisia susține că eventualele neregularități cauzate de necomunicarea către reclamante a anumitor informații nu pot conduce la anularea regulamentului atacat, întrucât reclamantele nu au demonstrat că procedura administrativă ar fi putut conduce la un rezultat diferit dacă le-ar fi fost comunicate astfel de informații.
- 170 Republica Italiană și Ente Nazionale Risi fac trimitere în esență la argumentele Comisiei.
- 171 Articolul 17 din regulamentul delegat, intitulat „Comunicarea informațiilor”, prevede:
- „(1) Comisia trebuie să comunice detaliile faptelor și considerentelor esențiale aflate la baza deciziilor sale.
- (2) Această comunicare se face în scris. Ea conține concluziile Comisiei și reflectă intenția sa de a reintroduce sau nu taxele din Tariful vamal comun aplicabile în mod normal.
- (3) Comunicarea se face, cu respectarea dispozițiilor privind protecția informațiilor confidențiale, cât mai curând posibil și, în mod normal, cu cel puțin 45 de zile înainte de decizia

definitivă a Comisiei asupra oricărei propuneri de măsuri definitive și, în orice caz, la un moment adecvat pentru a le permite părților să formuleze observații și pentru ca aceste observații să fie luate în considerare de Comisie. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice anumite fapte sau considerente la momentul respectiv, comunicarea trebuie făcută cât mai curând posibil.

(4) Comunicarea informațiilor nu aduce atingere niciunei decizii ulterioare, însă, atunci când decizia respectivă se bazează pe fapte și considerente diferite, acestea trebuie comunicate cât mai curând posibil.

(5) Observațiile transmise după comunicarea informațiilor nu pot fi luate în considerare decât dacă sunt primite într-un termen pe care Comisia îl fixează în fiecare caz, ținând cont de urgența chestiunii, dar care nu poate fi mai mic de 14 zile.”

- 172 Mai întâi, Tribunalul arată că această dispoziție nu condiționează nicidecum obligația de comunicare a Comisiei de o eventuală cerere din partea părților interesate, care ar viza detaliile faptelor și considerentelor esențiale pe baza cărora se preconizează o măsură de salvagardare și de care reclamantele ar dori să ia cunoștință.
- 173 Interpretarea pe care Comisia o dă acestei dispoziții, potrivit căreia reclamantele ar fi trebuit să solicite accesul la datele în cauză, este întemeiată pe regimul procedurii antidumping, în cadrul căruia regulamentul antidumping conferă anumitor persoane interesate drepturi și garanții procedurale, a căror exercitare depinde totuși de participarea activă a acestor persoane la procedura în sine, care trebuie să se exprime cel puțin prin prezentarea unei cereri scrise într-un termen determinat (Hotărârea din 9 iulie 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, punctul 70).
- 174 Deși posibilitatea de a primi o informare finală și ulterior de a prezenta observații în această privință este, în cadrul regulamentului antidumping, condiționată de prezentarea unei cereri adresate Comisiei, o astfel de cerere nu este, în schimb, impusă de articolul 17 din regulamentul delegat.
- 175 În continuare, Tribunalul constată că articolul 16 din regulamentul delegat și articolul 12 alineatul (1) din Decizia 2019/339 privesc intervenția unui consilier-auditor în cursul fazei administrative și vizează situația specifică în care părțile în cauză au introdus o cerere de acces la dosarul constituit sau la un document specific, că accesul a fost refuzat de Comisie și că trebuie soluționat, printre altele, un litigiu privind confidențialitatea anumitor documente.
- 176 Or, acest drept al părților interesate de a solicita în scris accesul la dosar în cursul fazei administrative și problema eventualei intervenții a consilierului-auditor în caz de refuz sau de litigiu privind confidențialitatea anumitor documente sunt distincte de obligația Comisiei de a comunica detaliile faptelor și considerentelor esențiale aflate la baza deciziei sale definitive, în sensul articolului 17 din regulamentul delegat.
- 177 Prin urmare, contrar celor susținute de Comisie, reclamantele nu erau supuse niciunei obligații prealabile de a solicita, în cursul procedurii administrative, accesul la informațiile prevăzute la articolul 17 din regulamentul delegat pentru a se putea prevala în fața Tribunalului de o încălcare a acestei dispoziții și a dreptului lor la apărare.

- 178 În sfârșit, Tribunalul amintește că, potrivit jurisprudenței, dreptul la apărare include atât dreptul de a fi ascultat, cât și dreptul de acces la dosar și figurează printre drepturile fundamentale care fac parte integrantă din ordinea juridică a Uniunii și sunt consacrate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 iulie 2014, Kamino International Logistics și Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 și C-130/13, EU:C:2014:2041, punctul 28 și jurisprudența citată).
- 179 Întrucât procedurile de anchetă care precedă adoptarea regulamentelor de instituire a unor măsuri de salvagardare care pot afecta părțile în cauză în mod direct și individual și pot avea consecințe nefavorabile pentru acestea, Comisia este obligată să respecte anumite principii și garanții procedurale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-300/16, EU:T:2019:235, punctele 74 și 76).
- 180 Așadar, reiese dintr-o jurisprudență constantă că, în îndeplinirea obligației lor de informare, instituțiile Uniunii trebuie să acționeze cu toată diligența necesară încercând să acorde întreprinderilor în cauză, în măsura în care respectarea secretului comercial rămâne asigurată, informații utile pentru apărarea intereselor lor și alegând, dacă este cazul din oficiu, modalitățile adecvate ale unei astfel de comunicări. Întreprinderilor interesate trebuie, în orice caz, să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra caracterului veridic și pertinent al faptelor și circumstanțelor invocate și asupra faptelor și considerentelor esențiale aflate la baza deciziilor Comisiei și apreciază existența unor dificultăți grave generate sau care amenință să fie generate industriei din Uniune care ar rezulta din importul unui produs originar dintr-o țară beneficiară (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 76 și jurisprudența citată).
- 181 În special, dreptul de a fi ascultat garantează oricărei persoane posibilitatea de a-și exprima în mod util și efectiv punctul de vedere în cursul procedurii administrative și înainte de adoptarea oricărei decizii susceptibile să îi afecteze în mod nefavorabil interesele (Hotărârea din 4 aprilie 2019, OZ/BEI, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punctul 53, și Hotărârea din 25 iunie 2020, HF/Parlamentul, C-570/18 P, EU:C:2020:490, punctul 58).
- 182 Caracterul util al prezentării punctului de vedere al persoanei interesate impune, așadar, ca acest punct de vedere să fi putut fi prezentat în timp util pentru ca Comisia să poată lua cunoștință de acesta și să poată aprecia, cu toată atenția necesară, relevanța sa în raport cu conținutul actului în curs de adoptare.
- 183 În cadrul măsurilor de salvagardare adoptate în temeiul Regulamentului SGP, articolul 17 din regulamentul delegat stabilește anumite modalități în ceea ce privește exercitarea dreptului părților interesate de a comunica observațiile lor și materializează astfel dreptul lor de a fi ascultate. Acest articol prevede la alineatul (1) obligația Comisiei de a comunica detaliile faptelor și considerentelor esențiale aflate la baza deciziilor sale.
- 184 O astfel de obligație se impune *a fortiori* în privința faptelor și considerentelor esențiale înseși, cu atât mai mult cu cât alineatele (3) și (4) ale articolului 17 din regulamentul delegat menționează expres comunicarea de „fapte și considerente”.
- 185 Acest articol prevede de asemenea, la alineatul (3), că comunicarea trebuie efectuată cât mai curând posibil și, în mod normal, cu cel puțin 45 de zile înainte de decizia definitivă a Comisiei. În orice caz, aceasta trebuie să intervină într-un moment adecvat pentru a le permite părților să

formuleze observații și pentru ca ele să fie luate în considerare de Comisie. În plus, acest articol prevede la alineatul (4) că, atunci când Comisia intenționează să adopte o decizie ulterioară pe baza unor fapte și considerente diferite de cele comunicate anterior, aceasta trebuie să le comunice cât mai curând posibil.

- 186 Modul de redactare a articolului 17 din regulamentul delegat nu cuprinde nicio indicație care să permită să se confere acestei comunicări un caracter pur indicativ. Anumite versiuni lingvistice ale acestei dispoziții, precum versiunile în engleză și în franceză, care utilizează verbele „*shall*” și, respectiv, „*doivent*” sau indicativul prezent, se referă astfel în mod expres la o obligație a Comisiei de a comunica detaliile faptelor și considerentelor esențiale sau faptelor și considerentelor diferite aflate la baza deciziilor sale, cu respectarea termenelor.
- 187 În lumina acestor principii trebuie examinate criticile reclamantelor referitoare la informațiile pe care Comisia nu le-ar fi comunicat. În acest scop, Tribunalul decide să analizeze criticile referitoare la necomunicarea, în primul rând, a datelor care stau la baza indicatorilor de consum și de prejudiciu și, în al doilea rând, a analizei subcotării și a ajustărilor aduse acesteia în urma observațiilor părților interesate cu privire la documentul de informare generală.

Cu privire la datele care stau la baza indicatorilor de consum și de prejudiciu

- 188 În speță, în documentul de informare generală, Comisia a comunicat părților interesate faptele și considerentele pe care le aprecia esențiale și pe baza cărora intenționa să reintroducă temporar taxele prevăzute de Tariful vamal comun la importurile de orez Indica originar din Cambodgia, inclusiv cifrele privind indicatorii de consum și de prejudiciu și analiza tendințelor pe care le-ar fi demonstrat acești indicatori, așa cum reiese din cuprinsul punctelor 11-16 de mai sus.
- 189 Tribunalul amintește că, așa cum reiese din cuprinsul punctelor 172-186 de mai sus, articolul 17 din regulamentul delegat nu condiționează obligația de comunicare a Comisiei de vreo participare activă a părților interesate la procedura administrativă. În plus, dreptul la apărare, a cărui respectare trebuie asigurată de Comisie în cadrul unei anchete vizând adoptarea unor măsuri de salvagardare în temeiul Regulamentului SGP, este pus în aplicare în regulamentul delegat printr-un sistem complet de garanții procedurale care urmărește, printre altele, să permită părților interesate să își apere în mod util interesele.
- 190 În această privință, trebuie arătat că articolul 17 din regulamentul delegat, la alineatul (1), nu limitează obligația de comunicare a Comisiei la faptele și considerentele esențiale aflate la baza deciziilor sale, ci vizează în mod expres detaliile acestora.
- 191 Comisia a recunoscut că indicatorii de consum și de prejudiciu sunt fapte esențiale. Informațiile și datele pe care se întemeiază acești indicatori sunt, așadar, detalii ale faptelor și considerentelor esențiale, care trebuiau comunicate reclamantelor, conform articolului 17 din regulamentul delegat.
- 192 În ceea ce privește, mai întâi, ratele de conversie a orezului semialbit în echivalent orez albit, din nota de subsol 5 din documentul de informare generală reiese că Comisia a indicat că această rată de conversie este stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1312/2008 al Comisiei din 19 decembrie 2008 de stabilire a ratelor de conversie, a costurilor de prelucrare și a valorii subproduselor aferente diferitelor etape de transformare a orezului (JO 2008, L 344, p. 56) și că se aplică atât importurilor, cât și cantităților produse în Uniune. Rata de conversie a orezului

semialbit în orez albit este stabilită la articolul 1 alineatul (3) din acest regulament, astfel încât reclamantele au avut acces la informația respectivă. Nicio încălcare a dreptului la apărare nu poate fi constatată în această privință.

- 193 În continuare, în ceea ce privește datele care au permis Comisiei să stabilească cifrele privind consumul în Uniune, cotele de piață deținute de industria din Uniune și de Regatul Cambodgiei, evoluția importurilor de orez Indica originar din Cambodgia și prețurile acestora, precum și producția, stocurile și suprafața consacrată de industria din Uniune culturii de orez Indica, menționate în considerentele (19), (21), (24), (26), (33), (35), (36) și (38) ale documentului de informare generală, precum și în considerentele (25), (27), (30), (32), (47), (49), (52) și (53) ale regulamentului atacat, trebuie să se constate că în acestea se precizează doar că cifrele respective au fost stabilite de Comisie pe baza datelor primite de la statele membre sau a datelor Eurostat.
- 194 Or, rezultă că datele Eurostat în discuție sau datele primite de la statele membre nu figurau în dosarul pus la dispoziția reclamantelor, iar hiperlinkul care figurează în nota de subsol 4 din documentul de informare generală face trimitere la prezentarea generală a politicii agricole comune a Uniunii pentru „cereale, plante oleaginoase, culturi proteice și orez” de pe site-ul Comisiei.
- 195 În această privință, Comisia nu se poate întemeia pe punctul 372 din Hotărârea din 27 septembrie 2006, Archer Daniels Midland/Comisia (T-329/01, EU:T:2006:268). Astfel, din această hotărâre reiese că lucrarea accesibilă publicului, în discuție în respectiva cauză, consta într-o publicație specifică și care fusese menționată explicit într-o notă de subsol din comunicarea privind obiecțiunile. În schimb, în speță, hiperlinkul din nota de subsol 4 din documentul de informare generală nu trimite în mod direct la datele puse la dispoziție de Eurostat, iar acestea, la fel ca datele primite de la statele membre, nu au fost comunicate reclamantelor în alt mod.
- 196 În orice caz, chiar dacă s-ar considera că statisticile Eurostat erau disponibile publicului și că reclamantele au avut acces la cifrele finale referitoare la indicatorii de consum și de prejudiciu în documentul de informare generală, Comisia nu a explicat metodologia urmată, dacă este cazul, pentru combinarea datelor primite de la statele membre cu statisticile Eurostat în scopul stabilirii datelor finale preluate în documentul de informare generală și în regulamentul atacat.
- 197 În consecință, Comisia a încălcat articolul 17 din regulamentul delegat prin faptul că nu a comunicat în timp util părților interesate informațiile Eurostat și datele statelor membre obținute în scopul anchetei și al calculului indicatorilor de consum și de prejudiciu.
- 198 În sfârșit, în ceea ce privește, mai precis, datele utilizate pentru determinarea producției din Uniune, Comisia recunoaște că nu a comunicat decât un calcul parțial, întrucât datele nu reflectă stocul inițial și nici utilizarea orezului ca sămânță. Ea adaugă însă că acest calcul este conform cu calculul bilanțului și că reclamantele ar fi putut să îl înțeleagă pe baza bilanțului privind orezul, la care aveau acces.
- 199 Desigur, din bilanțurile privind orezul, anexate la concluziile reclamantelor, reiese că cifrele referitoare la stocurile finale care figurează în considerentul (36) al documentului de informare generală și care sunt reluate în considerentul (52) al regulamentului atacat corespund diferenței dintre, pe de o parte, suma stocurilor inițiale, a producției utilizabile și a importurilor și, pe de altă parte, utilizarea internă totală și exporturile. Totuși, deși această formulă contabilă permite

calcularea stocurilor finale, ea a fost prezentată în detaliu de Comisie doar în concluziile sale depuse la Tribunal. În schimb, ea nu reiese nicidecum din documentul de informare generală, iar Comisia nu pretinde că a comunicat-o reclamantelor în cursul procedurii administrative.

- 200 Pe de altă parte, deși reclamantele au avut acces la două bilanțuri privind orezul care acoperă perioada de anchetă, reiese din răspunsurile Comisiei la întrebările adresate de Tribunal în cadrul măsurilor de organizare a procedurii că aceasta din urmă s-a întemeiat pe un alt bilanț, ce data din anul 2018, ale cărui cifre rezultau dintr-o compilație de date efectuate de Comisie și care prezentau anumite diferențe față de cifrele reluate în bilanțurile privind orezul deținute de reclamante. Acest bilanț nu a fost comunicat reclamantelor în cursul procedurii administrative și nici datele care stau la baza acestuia și metodologia utilizată de Comisie pentru compilarea acestor date.
- 201 În plus, deși Comisia susține că ar fi indicat în mod clar în considerentul (18) al documentului de informare generală că datele referitoare la vânzările producătorilor din Uniune au fost calculate pe baza bilanțurilor privind orezul, prin adăugarea stocurilor inițiale și a producției utilizabile și prin deducerea semințelor, a exporturilor și a stocurilor finale și că ar fi vorba despre o „formulă contabilă admisă în mod obișnuit”, Tribunalul arată că acest considerent indică faptul că „consumul de orez Indica în Uniune a fost stabilit pe baza datelor colectate de Comisie de la statele membre și a statisticilor de import disponibile prin intermediul Eurostat”. Nu se face nicio mențiune cu privire la volumul vânzărilor și nici cu privire la formula contabilă utilizată de Comisie.
- 202 De asemenea, metoda de calcul utilizată de Comisie pentru a ajunge la cifrele finale referitoare la consumul în Uniune, care figurează în considerentul (19) al documentului de informare generală și care sunt reluate în considerentul (25) al regulamentului atacat, nu poate fi identificată în documentul de informare generală.
- 203 Reclamantele nu aveau, așadar, la dispoziție detaliile care stau la baza indicatorilor de consum și de prejudiciu, nici informațiile utile pentru a reproduce calculele Comisiei în această privință, întrucât aceasta din urmă nu și-a îndeplinit obligația de comunicare a informațiilor, în sensul articolului 17 din regulamentul delegat.
- 204 Or, nu este exclus ca reclamantele să își fi putut asigura mai bine apărarea în lipsa acestor neregularități.
- 205 Astfel, potrivit jurisprudenței Curții, deși nu i se poate impune reclamantului să demonstreze că decizia Comisiei ar fi fost diferită în lipsa neregularității procedurale în cauză, ci doar că o astfel de ipoteză nu este complet exclusă, din moment ce această parte și-ar fi putut realiza mai bine apărarea în lipsa neregularității respective, nu este mai puțin adevărat că existența unei neregularități privind dreptul la apărare nu poate conduce la anularea actului în cauză decât în măsura în care există posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit, afectând astfel în mod concret dreptul la apărare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctele 78 și 79, precum și jurisprudența citată).

- 206 S-a statuat deja că această cerință este îndeplinită atunci când, întrucât nu a avut acces la înscrisurile care trebuiau să îi fie comunicate în temeiul respectului datorat dreptului la apărare, un reclamant nu a putut să își prezinte în mod util observațiile și, astfel, a fost privat de o șansă, chiar redusă, de a-și asigura mai bine apărarea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 ianuarie 2019, Comisia/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, punctul 56).
- 207 Într-un asemenea caz, necomunicarea înscrisurilor din dosar pe care s-a întemeiat administrația sau o instituție a Uniunii afectează în mod inevitabil, în raport cu protecția datorată dreptului la apărare, legalitatea actelor adoptate în urma unei proceduri susceptibile să îl afecteze pe reclamant în mod nefavorabil (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 aprilie 2019, OZ/BEI, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punctul 78, și Hotărârea din 25 iunie 2020, HF/Parlamentul, C-570/18 P, EU:C:2020:490, punctul 73).
- 208 În împrejurările specifice ale speței, lipsa accesului reclamantelor la calculele privind datele de consum și indicatorii de dificultăți grave era, așadar, de natură să limiteze capacitatea acestora de a prezenta observații pertinente. Faptul că aceștia nu dispuneau, în speță, de anumite informații privind metodologia de calcul este relevant pentru a aprecia dacă rezultatul procedurii ar fi putut fi diferit în ipoteza în care Comisia ar fi divulgat aceste calcule.
- 209 Or, faptul de a dispune de toate informațiile referitoare la indicatorii de consum și de prejudiciu, precum și de calculele detaliate efectuate de Comisie, iar nu numai de datele utilizate pentru aceste calcule, este, în general, de natură să permită reclamantelor să furnizeze observații mai utile pentru apărarea lor. Acestea pot în acest caz să verifice cu precizie modul în care Comisia a utilizat datele respective și să le compare cu propriile calcule, ceea ce este de natură să le permită să identifice eventuale erori ale Comisiei care ar fi, în caz contrar, nedetectabile (a se vedea prin analogie Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 208, și Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 156).
- 210 Astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 196 și 199-202 de mai sus, obținerea datelor și a metodelor de calcul care stau la baza indicatorilor de consum și de prejudiciu ar fi constituit pentru reclamante un câștig substanțial de informații care, ținând seama de împrejurările speței, era de natură să le permită să prezinte observații mai pertinente decât cele pe care le prezentaseră deja, printre altele, ca urmare a comunicării documentului de informare generală.
- 211 Prin urmare, este posibil ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit, afectând astfel în mod concret dreptul la apărare al reclamantelor.

Cu privire la analiza subcotării și la ajustări

- 212 Din considerentele (33)-(42) ale regulamentului atacat reiese că analiza subcotării și ajustările efectuate de Comisie sunt elemente esențiale ale calculelor subcotării. Pe de altă parte, Comisia a arătat în concluziile sale că subcotarea prețurilor constituie unul dintre elementele aflate la originea concluziei privind existența unor dificultăți grave generate industriei din Uniune. Aceasta a confirmat de asemenea în ședință că s-a întemeiat pe analiza subcotării pentru a constata existența unei legături de cauzalitate între dificultățile grave suferite de industria din Uniune și importurile de orez Indica albit sau semialbit originar din Cambodgia.

- 213 În ceea ce privește, în primul rând, analiza subcotării, trebuie observat că, în documentul de informare generală, Comisia a indicat prețurile importurilor din Cambodgia și prețurile unitare ale morarilor din Uniune incluși în eșantion.
- 214 Din elementele dosarului reiese că reclamantele au înțeles în mod corect domeniul de aplicare al acestor informații și au fost în măsură să efectueze propriile calcule cu privire la marja de subcotare de 22 %. Necomunicarea către reclamante a calculului marjei de subcotare, așa cum a fost comunicată în documentul de informare generală, nu le-a privat, aşadar, de orice posibilitate de a prezenta anumite observații pertinente.
- 215 Cu toate acestea, așa cum reiese din cuprinsul punctelor 194-196 de mai sus, Comisia nu a comunicat datele Eurostat, inclusiv pe cele care i-au permis să stabilească cifrele referitoare la evoluția prețurilor importurilor din Cambodgia, cu încălcarea obligației sale de comunicare a informațiilor în sensul articolului 17 din regulamentul delegat.
- 216 În ceea ce privește cifrele care stabilesc evoluția prețurilor din Uniune, reiese din considerentul (39) al documentului de informare generală, precum și din considerentul (54) al regulamentului atacat că acestea au fost stabilite pe baza răspunsurilor la chestionarele morarilor din Uniune incluși în eșantion. Deși din elementele dosarului reiese că reclamantele au avut acces la aceste răspunsuri, trebuie arătat că părțile referitoare la prețuri au fost indicate ca fiind confidențiale. Așa cum arată în mod întemeiat reclamantele, datele agregate ale morarilor din Uniune nu sunt confidențiale și figurează în considerentul (39) al documentului de informare generală, reluate în considerentul (54) al regulamentului atacat. În schimb, reclamantele nu susțin că datele individuale ale morarilor ar fi trebuit să le fie comunicate, astfel încât ele nu se pot prevala de o încălcare a dreptului lor la apărare în această privință.
- 217 În ceea ce privește, în al doilea rând, ajustările aduse analizei subcotării, este necesar să se constate că acestea au fost menționate pentru prima dată în regulamentul atacat. În plus, din considerentele (34)-(37) ale regulamentului menționat reiese că acestea au fost adoptate de Comisie pentru a răspunde la observațiile părților interesate, printre care Regatul Cambodgiei, în urma comunicării documentului de informare generală, și pentru a asigura o comparație echitabilă.
- 218 Așadar, ajustările aduse analizei subcotării nu numai că sunt fapte și considerente esențiale aflate la baza deciziei Comisiei de a reintroduce temporar taxele vamale prevăzute de Tariful vamal comun la importurile de orez Indica originar din Cambodgia, ci, în plus, au condus la o modificare a marjelor de subcotare și a concluziilor finale care fuseseră comunicate anterior părților interesate în documentul de informare generală.
- 219 Ajustările au adus astfel schimbări în tendințele pe care se întemeia evaluarea prejudiciului, Comisia menționând, pe lângă marja generală de subcotare de 22 % indicată deja în documentul de informare generală, o nouă marjă de 13 % pentru vânzările în vrac și de 14 % pentru vânzările de produse ambalate, în regulamentul atacat.
- 220 Potrivit articolului 17 alineatul (4) din regulamentul delegat și având în vedere dreptul reclamantelor de a fi ascultate, întrucât decizia Comisiei se întemeiază pe fapte și considerente diferite de cele comunicate anterior, aceasta era obligată să comunice reclamantelor ajustările aduse analizei subcotării, precum și, *a fortiori*, analiza subcotării după ajustare, în cel mai scurt

timp. Or, Comisia admite că nu a transmis niciun element care să permită reclamantelor să ia cunoștință de acestea înainte de adoptarea regulamentului atacat și să își prezinte punctul de vedere în privința lor.

- 221 Desigur, așa cum s-a menționat la punctul 141 de mai sus, comunicarea informațiilor trebuie să aibă loc cu respectarea protecției informațiilor confidențiale. Cu toate acestea, Comisia nu a susținut în niciun fel, în cursul procedurii administrative și nici în regulamentul atacat, că era vorba despre date confidențiale la care nu putea să acorde acces reclamantelor.
- 222 Ea s-a prevalat numai de confidențialitatea elementelor de probă care justificau ajustarea prețurilor din Uniune în stadiul memoriului în apărare. Or, în orice caz, reiese din cuprinsul punctului 145 de mai sus că Comisia nu se putea prevala în mod valabil de confidențialitatea tuturor informațiilor care au permis să se concluzioneze în sensul unei ajustări a costurilor de transport în Uniune într-un quantum uniform de 49 de euro pe tonă.
- 223 În plus, deși, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul delegat, comunicarea se face cu respectarea protecției informațiilor confidențiale, respectarea acestor informații confidențiale nu poate goli de conținutul lor esențial dreptul la apărare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, *Timex/Consiliul și Comisia*, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 29).
- 224 Pe de altă parte, articolul 38 alineatul (5) din Regulamentul SGP precizează în esență că alineatele (1)-(4) ale articolului menționat, referitoare la utilizarea informațiilor, inclusiv a celor care au făcut obiectul unei cereri de tratament confidențial, nu împiedică Comisia să facă trimitere la informații cu caracter general și în special la motivele pe care sunt bazate deciziile luate în temeiul Regulamentului SGP, ținând seama însă în același timp de interesele legitime ale persoanelor fizice și juridice în cauză, astfel încât secretele lor comerciale să nu fie divulgate.
- 225 Potrivit jurisprudenței, aprecierea caracterului suficient al informațiilor furnizate de Comisie trebuie să se facă în funcție de gradul de specificitate al informațiilor solicitate (a se vedea prin analogie Hotărârea din 18 decembrie 1997, *Ajinomoto și NutraSweet/Consiliul*, T-159/94 și T-160/94, EU:T:1997:209, punctul 93, și Hotărârea din 1 iunie 2017, *Changmao Biochemical Engineering/Consiliul*, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 143).
- 226 În acest context, Comisia trebuie să încerce, în cea mai mare măsură compatibilă cu respectarea secretului comercial, să comunice indicații utile pentru apărarea intereselor părților interesate, alegând, dacă este cazul din oficiu, modalitățile adecvate ale unei asemenea comunicări (a se vedea prin analogie Hotărârea din 20 martie 1985, *Timex/Consiliul și Comisia*, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 30, și Hotărârea din 1 iunie 2017, *Changmao Biochemical Engineering/Consiliul*, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 141).
- 227 În speță, nu se contestă că Comisia nu a comunicat nicio informație privind ajustarea prețurilor din Uniune în cursul procedurii administrative.
- 228 Situația este aceeași în ceea ce privește ajustarea prețurilor la import și ajustarea pentru a ține seama de diferențele de nivel al comerțului și pentru a compara prețurile orezului albit vândut în vrac cu cele ale orezului vândut ambalat, acestea intervenind în regulamentul atacat, fără ca Comisia să furnizeze informații în legătură cu calculele realizate și datele utilizate pentru efectuarea unor astfel de ajustări. Pe de altă parte, regulamentul atacat nu face referire la nicio justificare valabilă pentru a întemeia un eventual refuz de a le comunica.

- 229 Întrucât ajustările aduse analizei subcotării constituie fapte și considerente esențiale în temeiul cărora Comisia a luat decizia de a reintroduce taxele prevăzute de Tariful vamal comun la importurile de orez Indica originar din Cambodgia, Comisia avea obligația să le comunice reclamantelor, împreună cu detaliile acestora. Prin urmare, articolul 17 din regulamentul delegat și dreptul reclamantelor de a fi ascultate au fost încălcate.
- 230 După cum reiese din jurisprudența citată la punctele 205-207 de mai sus, o încălcare a dreptului la apărare poate determina anularea unei decizii adoptate la finalul unei proceduri atunci când există posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit și ca reclamantele să fi fost private de o șansă, chiar redusă, de a-și asigura mai bine apărarea în lipsa neregularității procedurale.
- 231 Or, în speță, reclamantele au prezentat, în cadrul procedurii de anchetă, un anumit număr de observații pe baza informațiilor de care dispuneau deja, dintre care unele au condus la o modificare a calculelor marjei de subcotare.
- 232 Astfel, din considerentele (34) și (35) ale regulamentului atacat reiese că Regatul Cambodgiei a contestat metoda utilizată de Comisie pentru calcularea marjei de subcotare care figurează în documentul de informare generală și a arătat că prețurile de import trebuiau ajustate prin includerea costurilor ulterioare importului. În răspuns la aceste observații, Comisia a decis să își revizuiască calculele pentru a ține seama nu numai de costurile ulterioare importului, ci și de costurile de transport relevante în Uniune, precum și de diferențele de nivel al comerțului care au un efect asupra comparabilității prețurilor, așa cum s-a menționat deja la punctele 119, 120 și 126 de mai sus.
- 233 În plus, așa cum au arătat reclamantele însele în ședință, în cadrul observațiilor lor cu privire la răspunsurile Comisiei la întrebările adresate de Tribunal în cadrul măsurilor de organizare a procedurii și în special în răspuns la tabelul Comisiei care stabilea o estimare în cifre a consumului de orez Indica și de orez Japonica în Uniune pentru anii 1993 și 1994, acestea au prezentat un tabel referitor la anii 1995 și 1996, care indică obiceiuri de consum diferite, în special în Italia și în Portugalia.
- 234 Prin urmare, este evident că reclamantele și-ar fi putut asigura mai bine apărarea în lipsa neregularităților procedurale referitoare la necomunicarea datelor care stau la baza analizei subcotării și a ajustărilor în litigiu și că nu se poate exclude faptul că argumentele lor în această privință ar fi putut influența conținutul deciziei Comisiei, în special având în vedere faptul că aceasta își modificase deja poziția și calculele subcotării ca urmare a observațiilor care i-au fost prezentate de părțile interesate după comunicarea documentului de informare generală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punctul 92).
- 235 În plus, dat fiind că o comparație echitabilă, și anume la același nivel al comerțului, între prețul de import și prețul industriei din Uniune constituie o condiție a legalității calculelor subcotării care a permis stabilirea existenței unor dificultăți grave, nu se poate considera că reclamantele au fost în măsură să își prezinte în mod util punctul de vedere atunci când niciun element care să justifice acest caracter echitabil nu le fusese comunicat (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 februarie 2011, Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul, T-122/09, nepublicată, EU:T:2011:46, punctul 85).

- 236 Așa cum au subliniat reclamantele în esență în ședință, faptul că acestea nu dispuneau, în speță, de informații privind ajustările și calculele marjelor de subcotare este relevant pentru a aprecia dacă rezultatul procedurii ar fi putut fi diferit în ipoteza în care Comisia le-ar fi divulgat. Astfel, la data adoptării regulamentului atacat, reclamantele aveau doar o cunoaștere generală despre calculul marjei de subcotare de 22 %. Acestea nu cunoșteau în special, anterior acestei date, că prețurile la import și prețurile industriei din Uniune făcuseră obiectul unor ajustări de către Comisie. Niciun element dintre cele care le-au fost comunicate în cursul procedurii administrative nu era consacrat modului în care calculele subcotării fuseseră revizuite pentru a ajunge la o subcotare de 13 % pentru vânzările în vrac și de 14 % pentru vânzările de produse ambalate și nici motivelor care au stat la baza alegerii unei ajustări la import estimate la 2 % din prețul de import și a unei ajustări a prețurilor industriei din Uniune în quantum uniform de 49 de euro pe tonă.
- 237 Or, dacă reclamantele ar fi avut în posesie analiza subcotării și ajustările sale, precum și calculele marjelor subcotării, acestea ar fi fost în măsură, cel puțin, să prezinte observații cu privire la rezultatele la care a ajuns Comisia. Reclamantele ar fi putut astfel, dacă era cazul, să compare aceste rezultate cu propriile rezultate. Din acest motiv, ele ar fi fost, eventual, în măsură să conteste într-un mod mai precis metoda utilizată de Comisie și ar fi avut mai multe șanse ca obiectele lor să fie luate în considerare de Comisie.
- 238 Obținerea de informații referitoare la ajustările și la calculele noilor marje de subcotare, precum și la calculele detaliate efectuate de Comisie ar fi constituit, așadar, în mod clar un câștig substanțial de informații pentru reclamante, care, ținând seama de circumstanțele speței, era de natură să le permită să prezinte observații mai pertinente decât cele pe care Regatul Cambodgiei le prezentase deja.
- 239 Prin urmare, nu se poate exclude că, dacă reclamantele ar fi avut în posesie calculele marjelor de subcotare, ar fi putut să exploateze această informație în mod util pentru exercitarea dreptului lor la apărare.
- 240 În consecință, reclamantele invocă în mod întemeiat o încălcare a dreptului lor la apărare și a articolului 17 din regulamentul delegat și este posibil ca procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit, aducând astfel atingere în mod concret dreptului lor la apărare.
- 241 În cadrul examinării unei încălcări a dreptului la apărare, nu poate fi luată în considerare afirmația Comisiei potrivit căreia reclamantele i-au putut solicita, după comunicarea documentului de informare generală, să ia în considerare costurile ulterioare importului. Astfel, un asemenea element nu poate influența, dacă este cazul, stabilirea aspectului dacă o încălcare a fost sau nu săvârșită. Ceea ce prezintă importanță pentru respectarea dreptului la apărare este posibilitatea persoanei interesate de a cunoaște detaliile faptelor și considerentelor esențiale aflate la baza deciziei Comisiei de a reintroduce taxele prevăzute de Tariful vamal comun. Pentru aceleași motive, elementele care demonstrează că comparația dintre prețul de import și prețul industriei din Uniune a fost făcută la același nivel al comerțului sunt de o importanță crucială pentru exercitarea efectivă a dreptului la apărare (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 februarie 2011, Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul, T-122/09, nepublicată, EU:T:2011:46, punctele 90 și 91).
- 242 Faptul că ajustările efectuate în stadiul regulamentului atacat au fost favorabile reclamantelor, cu reducerea subcotării de la 22 % la 13 % pentru vânzările în vrac și, respectiv, la 14 % pentru vânzările de produse ambalate, este, așadar, lipsit de relevanță.

- 243 Prin urmare, trebuie să se admită criticile reclamantelor privind încălcarea dreptului lor la apărare și a articolului 17 din regulamentul delegat.
- 244 Din tot ceea ce precedă rezultă că regulamentul atacat trebuie anulat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 245 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de reclamante, conform concluziilor acestora din urmă.
- 246 Pe de altă parte, potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. În temeiul articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatul (1), să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 247 Prin urmare, trebuie să se statueze că Republica Italiană și Ente Nazionale Risi suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/67 al Comisiei din 16 ianuarie 2019 de impunere a unor măsuri de salvagardare cu privire la importurile de orez Indica originare din Cambodgia și Myanmar/Birmania.**
- 2) Obligă Comisia Europeană să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Regatul Cambodgiei și de Cambodia Rice Federation (CRF).**
- 3) Republica Italiană și Ente Nazionale Risi vor suporta propriile cheltuieli de judecată.**

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Mastroianni

Norkus

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 9 noiembrie 2022.

Semnături